

บทคัดย่อที่ 1

Prevalence of Alcohol Use Disorders among Villagers in Moo 11 Baan Toongsor-hongsa, Thakadan Subdistrict, Sanamchaikhet District, Chachaengsao Province Thailand, 2007

Pat Swanpitak*, Isichon Kanrew*, Varit Phasuthadol*, Puwadol Boonrod*, Saranyoo Sarachai*, Pichai Sangcharnchai**, Wirote Areekul***, Ram Rangsin***, Pote Aimpun***, Panithan Pradabpongsa***, Therayutt Sukmee****

*Medical Cadet, Phramongkutklao College of Medicine

**Department of Psychiatry and Neurology, Phramongkutklao Hospital

***Department of Military and Community Medicine, Phramongkutklao College of Medicine

****Army Training Command, Royal Thai Army

Background: Alcohol consumption in Thailand is increasing from 7.46 liter per capita in 1990 to 13.59 liter in 2000, a -one fold increase in a decade and was internationally ranked as the fifth. Alcohol consumption also has direct and indirect impacts on many health and social problems in Thailand. However, there are no studies about Alcohol Use Disorders (AUD) in rural Thai population. The obtained information of AUD from a community will be useful to plan an appropriate public health policy for this community.

Objectives: To determine the prevalence of Alcohol Use Disorders and associated risk factors for designing a rural population in Thailand.

Materials and Methods: A cross-sectional analytic study was done in Baan Thongsor - hongsa, Chachaengsao, THAILAND in February 2007 of 498 people aged 20 years old. 344 cases (69.08%) (195 males, 149 females) were enrolled. Face to face interviews were performed using questionnaires containing questions about the pattern of alcohol drinking and many factors associated with Alcohol Use Disorder. Information regarding alcohol use and alcohol disorders was obtained using an Alcohol Use Disorders Identification Test (AUDIT). GIS (Geographic information system) was used to asses the retail stores and the occurrence of AUD.

Results: The prevalence of Alcohol Use Disorders was 34.3 percent (male 47.69 percent, female 16.78 percent). The factors associated with Alcohol Use Disorders were being male, smoking, and having less than 3 children in the family. By using GIS, we found that more than half of people with Alcohol Use Disorder lived nearby the alcohol retail store in the village.

Conclusion: The prevalence of Alcohol Use Disorder in Moo 11 Baan Toongsor-hongsa is more than in general Thai people studied by Thai mental health, 2003. Therefore, it's necessary to progress in qualitative study in order to solve and prevent alcohol problem in this community

Key Words: ● Alcohol Use disorder ● Prevalence ● AUDIT score ● Villagers

บทคัดย่อที่ 2

Factors Affecting Quality of Working Life Among Professional Nurses at Phramongkutkiao Hospital

Jiraporn Kumwongsa, Chutima Foochua, Pichitra Promkumdang, Pasinee Yungsompi,
Sansanee Mookhariwattananon, Apinya Muangmoon*, Wallapa Boonrod**

*Senior nursing students class 41 **Nursing lecturer the Royal Thai Army Nursing College.

Introduction: The 10th National economic and social developmental plan considered quality of human. Quality of human life was affected by quality of working life. Professional nurses had responsibility for patients' quality of life. Thus, professional nurses should have a quality of working life more effectively before they helped patients.

Objective: The purposes of this study were to describe the level of quality of working life among professional nurses and to examine the relationships between personal factors, job characteristics, organizational climate, organizational commitment, and job satisfaction with the quality of working life.

Research design: Descriptive research.

Method: Two hundred and thirty one professional who worked at least 3 years, were selected by stratified random sampling from 12 departments at Phramongkutkiao Hospital. The instruments were the questionnaires, developed from several researches, consisted of personal factors, job characteristics, organizational climate, organizational commitment, job satisfaction and quality of working life. Content validity was examined by 9 experts. Reliability was obtained at 0.97 by means of Cronbach's alpha coefficient. Data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient and Chi-square test statistic.

Results: The over all mean score of the level of quality of working life among professional nurses was at a moderate level ($M = 3.41$, $SD = .46$). Personal factors were age, status, education, position, experience, salary and wards were no relationships with the quality of working life. Job satisfaction was positive and related at the high level; while, organizational commitment, organizational climate, and job characteristics were positive and related at the moderate level to the quality of working life significantly at .05 level ($r = .72, .69, .64, \text{ and } .33$).

Conclusion: The results of this study could be utilized data for promoting quality of working life among professional nurses more effectively. An essential role of health administrators was protecting professional workers' quality of life. In order to develop the quality of working life among professional nurses at Phramongkutkiao Hospital, nursing administrators should promote their job satisfaction, organizational commitment, organizational climate, and job characteristics. Professional nurses who feel supported by their administrations and believe they had the appropriate tools and information to do their jobs have better professional quality of working life. In turn, they are more likely to stay in their positions and provide better nursing care.

Key Words: ● Quality of working life ● Professional nurses ● Factors

บทคัดย่อที่ 3

Prevalence of Game Addiction in Students of Secondary School In rural area, central Thailand

Puvanant Wiputhanuphongs, Kittisak Songthong, Udom Bawornvaraporn, Preteep Napatharap, Thammasorn Jesdached, Sangkae Chamnanvanakij*, Virote Areekul, Ram Rungsin**, Suthee Panichkul**, Pote Aimpun** and Mathirut Mungthin*****

Medical Cadet; *Department of Pediatrics; **Department of Military and Community Medicine; ***Department of Parasitology, Phramongkutklao College of Medicine

Background: Game addiction in children and adolescents is increasing worldwide which resembles pathological gambling and substance dependence. Study of game addiction is not well established in Thailand, nor in other countries. In Thailand, there were some studies in urban communities, but not in rural areas. Thus this study focused on game addiction in a rural area, central Thailand.

Objectives: To study the prevalence of game addiction in students of a secondary schools, the risk factors, and the impact of game addiction in a rural area, central Thailand.

Methods: A cross-sectional, quantitative analytic study was conducted using standardized questionnaire and the problem video game playing (PVP) questionnaire, Thai version. Focus group discussion and in-depth interviews were performed for qualitative study.

Results: 657 students (277 males; 42.2% and 380 females; 57.8%) participated in this study. 444 of them had played games during the past year and 73 students (16.4% of game players) could be classified as game addict. The addicted students started playing game at a younger age ($p=0.002$), took more hours per day ($p<0.001$), and had more expense in games playing ($p=0.049$). In addition, the longest duration of game playing was also greater in the game addicted students ($p=0.003$). In the addicted students, the money was significantly from their parents, friends and the extra job compared to the non-addicted students ($p<0.001$, $p<0.001$ and $p=0.02$ respectively). Moreover, we found that students at Secondary grade 1, who spent time playing games on both Saturdays and Sundays, played games with friends, begged parents and borrowed money from friends for game playing expense were 1.9 [95%CI, 1.04-3.30, $p=0.036$], 3.1 [95%CI, 1.60-6.00, $p<0.001$], 2.8 [95%CI, 1.58-4.85, $p<0.001$], 2.4 [95%CI, 1.26-4.49, $p=0.007$] and 3.2 [95%CI, 1.02-9.78, $p=0.046$] times greater risk of having game addiction. In Qualitative study, the cause of game addiction problem came mainly from family problems because in the rural area, parents had to work in the city, left their child in the rural area with their grandparents. So, children were brought up lonely. The other causes were the fascinating of the game itself and the influence of friends. Some of the advantages were training players to be a good planner, which could be applied to their life. However, the negative impacts of the game were more than its benefits. The examples of negative impacts were aggression, stealth, lack of concentration in studies and gambling. Both teachers and parents agreed that game addiction was one of the problems in this community. The obstacle to solving this problem might be the lack of cooperation between teachers and parents.

Conclusion: Prevalence of game addiction in these rural secondary was similar to those in the city. The main problem was due to their socioeconomic which disturbed the family relationship. To solve this problem, both school and community should work together. The family should be emphasized as the strongest reinforcement. The governor should pay attention to this problem. Job distribution and income generation would be benefit to the rural community in order to make the family stronger.

Key Words: ● Game addiction ● Students ● Rural community ● Family ● Thailand.

บทคัดย่อที่ 4

Factors Influencing the Successfulness of Smoking Cessation Among the Infantry Privates in Bangkok

Niramom Ounprom, Anutchara Kawkunya, Jenjira Tidma, Najsuda Akobon, Parichat Pongpimai, Pornchanok Paochai, Phaphun Kawtet*, Kunnatee Naunsuwan**

*Senior nursing students class 41 **Nursing lecturer of the Royal Thai Army Nursing College

Background: The 2nd cause motility in the world was smoking disease. WHO had realized and identified every country to engage in a campaign for no smoking. Although, Thailand had done continuing but only 2% was successful. So we thought the engaging was not enough, the study of personal who had the successfulness of smoking cessation may be the most appropriated and associated problems. We studied among the infantry private cause they were the most popular of the army in Thailand and had high smoking, mobility and mortality rate.

Objectives: To explore the topics, methods and also the factors influencing the successfulness of smoking cessation in infantry private in Bangkok.

Study design: Survey research.

Materials and methods: The sample group was collected by purposive sampling from the infantry privates in Bangkok who have been successful in smoking cessation for at least 6 months up to the day of data collection. The data were surveyed by using a questionnaire that included the predisposing, enabling and reinforcing factors and smoking cessation behavioral ($r=.92$). The collected data were analyzed using percentage, mean, standard deviation and Pearson's product moment correlation coefficient.

Results: In the predisposing factors, their self-esteem was the most related to the successfulness of smoking cessation ($r=.28$, $p<.01$) and the less related was perceived vulnerability. ($r=.23$, $p<.05$). The enabling factors the most related to the successfulness of smoking cessation was leisure time activity ($r=.48$, $p<.001$) and we found the availability of cigarette shops was not related to the successfulness of smoking cessation. And in the reinforcing factors the most related was friend's behavioral ($r=.51$, $p<.001$) and the less related was family's behavioral ($r=.39$, $p<.001$). The most topic influencing the successfulness of smoking cessation was the suffering their health (43.5%) and the less topic was the influencing the social (15%). And the methods how to get smoking cessation was controlling themselves (47.8%) and the less was getting to smoke cessation clinic (5.2%).

Conclusion: Their self-esteem was most related to their successfulness of smoking cessation in terms of the predisposing factors, the enabling and reinforcing factors which included leisure time activities and friend's behaviors. The successfulness for suffering their health and method was controlling themselves. The study should be applied for an evidence based study for further intervention program especially supporting the empowerment to increase their self-esteem. We should conduct self-help group and pay more attention to use any factors for the implication to reach the purpose of smoking cessation successfulness.

Key Words: ● Successfulness of smoking cessation ● Infantry privates

บทคัดย่อที่ 5

Prevalence of Presbyopia in Moo 11, Ban Tungsorhongsa, Thakadan Subdistrict, Sanamchaikhet District, Chacherngsao Province

Deema H, Wanichjaroen N, Piputwattanagul P, Apimeteetamrong N,

5th year medical student, 29th class Phramongkutkloa College of Medicine

Maj. Yutthapong Imsuwan.*, Maj. Panithan Pradabongsaa**, Col. Asst.Prof. Wiroj Areekul**,

Col.Asst.Prof. Ram Rangsin**, Col.Asst.Prof. Sutee Panichkul**

* Department of Ophthalmology, Phramongkutkloa College of Medicine

**Department of Military and Community Medicine, Phramongkutkloa College of Medicine

Background: Presbyopia is the age-related loss of accommodation, causes universal near vision impairment. The World Health Organization's Vision 2020 refraction agenda places little emphasis on presbyopia because it is unimportant in location where reading is uncommon. However uncorrected presbyopia has a significant impact on vision-related quality of life in Europe and Africa. Additionally, little is known about the prevalence of presbyopia in rural Thai population.

Objective: To determine the prevalence of presbyopia in Moo 11, Ban Tungsorhongsa, Thakadan Subdistrict, Sanamchaikhet District, Chachoengsao Province.

Design: Cross-sectional prevalence study.

Materials and methods: Two hundred and thirty-six persons aged 35 years and older who resided in Moo 11, Ban Tungsorhongsa, Thakadan Subdistrict, Sanamchaikhet District, Chachoengsao Province were selected. Data were collected using questionnaires include general personal data and included data and performing near and distance visual acuity instruments. Eligible persons were refracted and given best distance correction. Near vision was tested and corrected to the nearest 0.5 diopter. Presbyopia was defined as at least 1 line of improvement on a near visual acuity chart with and addition of a plus lens.

Results: A total of 75% of eligible participants were presbyopic. A higher prevalence of presbyopia was associated with age >40 years old (odds ratio = 1.7; 95% CI:1.24 - 2.36), higher educational level (odds ratio = 9.253; 95 % CI: 3.101 - 27.610). More severe presbyopia was associated with female gender and less education.

Conclusion: This study provides the first data on prevalence of presbyopia in rural Thai population and suggests a high rate of presbyopia. Presbyopia is more common in person age older than 40 years and 9-fold increased odds in high education level.

Key Words: ● Presbyopia ● Performing near and distance visual acuity ● The World Health Organization

บทคัดย่อที่ 6

Health Problems, Medicine-used Problems and Behaviors among Elderly in the Community of Phramongkutklo Hospital Personnel's Residences

Puttachat Kumta, Kritsana Sukseesen, Kwannapa Varuwanaruk, Nampong Nakkon, Ploysee santasing, Rinrada Sanatum, Apirom Thongdee,* Wassana Naiyapatana**

*senior nursing students class 41, **nursing lecturer the Royal Thai Army Nursing College.

Introduction: Medicine was one of four requisites for human life. Elderly with the increase number was a group of people who used much medicine and received most its side effects. Because of the environmental and physical deterioration, elderly had several chronic diseases that caused them to see various doctors, got a lot of medicine bags, and had to take them for the rest of their life. Therefore, elderly inevitably encountered with the difficulties of medicine administration. In order to promote elderly to use medicine safely, it was crucial to survey their health problems, medicine-used problems and behaviors that could further support them to use medicines in the right way and enhance their health care in the community.

Objectives: To survey health problems, medicine-used problems and behaviors among elderly in the community of Phramongkutklo hospital personnel's residences, to compare medicine-used behaviors of elderly with different ages and sexes, and to learn their opinions on how to promote their health in the community.

Research design: descriptive research

Material and Method: 951 households were completely surveyed (100%) to discover the total number of elderly living in the community, their health problems, medicine-used problems and their opinions on how to promote their health by using a survey form created by the researchers and validated by experts. Then 34 elderly were purposively selected from totally 61 elderly living in 52 households to be asked about their medicine-used behaviors. The 5-interval scale questionnaire with its reliability of .77 was employed for data collection. The data were analyzed by using descriptive statistic and Mann-Whitney U-test for nonparametric statistics.

Results: There were female elderly more than males in the community. Most of them were married (live together), graduated from primary schools, did not work, had no income, and had their children to look after them. 80.3% of them had diseases and most with hypertension. Most had more than one disease and took medicines regularly. Only 19.7% indicated that they had problems of using medicines, such as forget taking medicines and lack the knowledge of using medicines. The overall mean score of their medicine-used behaviors was highly appropriated. The most frequently used medicines were analgesic, antipyretic, and medicine for particular diseases. Elderly with different ages and sexes had different medicine-used behaviors with no statistical significance at the level of .05. Some elderly wanted an elderly club to be set up in the community with various activities. But most of them felt bored of giving information, were incorporated, and did not believe if there would be an elderly club in the community. Therefore, they were not assured if they would join the club activities or not.

Discussion: Most elderly had chronic diseases that needed medication, and care continuously. Therefore, we should support and provide them with information of health care, medicine-used practices, and complication prevention. We really needed community participation truly and should follow "approachable, understandable, developmental" concept as of His Majesty King Bhumibol Adulyadej's remark for their sustainable health in the community further.

Key words: ● Health problems ● Medicine-used problems ● Behaviors ● Elderly ● Soldier community

บทคัดย่อที่ 7

The Prevalence of Knee Osteoarthritis in over 35-year-old Population in Moo 11, Tungsorhongs Village, Tha-Kradarn Subdistrict, Sanamchaikhet District, Chachoengsao Province

Pongsin Nontanum, A Pilakasiri*, P Puwiwattanangkura*, T Kongdoun*, A Itiravivong*, W Arekul**, P Aimpun**, R Rungsin**, D Heebthamai**, S Phupittaya***, S Ouppathum****, T Jantarasmi*****, Surapong Prakarnrat***** and N Kittinoraseth*****

*Fifth year medical cadet; **Department of Military and Community Medicine; ***Department of Orthopaedics;

****Department of Physical Medicine and Rehabilitation, Phramongkutklao College of Medicine;

*****Department of Radiology, Phramongkutklao Hospital

Background: Knee osteoarthritis (KOA) is one of the common diseases, identification of its associated risk factors is of preventive significance. This investigation was designed to investigate the prevalence of KOA in Moo 11, Tungsorhongs Village, Tha-Kradarn Subdistrict, Sanamchaikhet District, Chachoengsao Province, and identify the associated risk factors of KOA.

Materials and Methods: The surveyed population sample was comprised 182 adults aged 35 to 93 living in Moo 11 Tungsorhongs Village, Tha-Kradarn Subdistrict, Sanamchaikhet District, Chachoengsao Province. The protocol of Asia Pacific League of Associations for Rheumatology (APLAR) Community Oriented Program for Control of Rheumatic Diseases (COPCORD) and Western Ontario and McMaster Universities Osteoarthritis (WOMAC) index questionnaires were implemented. Physical examination was performed by an orthopedist, lateral and antero-posterior weight-bearing knee radiographs were read by 2 radiologists blindly and independently, and a consensus was reached. The data on KOA were collected and analyzed. Variables such as sex, age, body mass index (BMI), waist circumference (WC), education level, activity of daily living, posture of sitting, time length of occupation service smoking and alcohol consumption history were included in binary logistic regression model for analysis.

Results: The prevalence rate of KOA was 28.6% with a tendency of increase with age. Binary logistic regression revealed that age and waist circumference were significantly associated with KOA, whereas no significant correlation was seen between KOA and other factors such as sex, BMI, activity of daily living, climbing stairs, pattern of sitting, time length of occupation service, education level, smoking and alcohol consumption history.

Conclusion: Age and waist circumference might be the risk factors of KOA, but sex, BMI, activity of daily living, posture of sitting, time length of occupation service, education level, smoking and alcohol consumption history do not correlate with KOA. Prevention of KOA should be initiated before the middle-age and waist circumference control is necessary. Other factors might also contribute to the development of KOA, further study is needed to elucidate the role of those factors.

Key Words: ● Osteoarthritis ● Knee ● Epidemiology ● Prevalence ● Risk factors

บทคัดย่อที่ 8

Stress Level and Stress Management of the Soldier's Wives Whose Husbands Deployed in the 3- Southernmost Provinces in Thailand

Paweena Oparasit, Chatsuda Taraputh, Benjaporn Chaloesil, Pennapa Kaewpittaya, Wantana Panjam, Wilailak Tomjai, Sunisa Kaewwisate*, Benjamas Boonrubpayap, Nusra Varapatratorn****

*Senior Nursing Students class 41, **Nursing lecturer of the Royal Thai Army Nursing College

Introduction: Deploying the troop into the battle area in the 3-southernmost provinces has caused military personnel to leave their families. Therefore, the soldier's wives were so risky that they could experience stress. They had to change their role from housewife to become family leader, and have to adjust themselves both physically and mentally. It could benefit them if we search the way to decline their stress and assist them to enhance their morale and spirit further.

Objective: To study stress level and stress management of the soldier's wives whose husbands were under the 15th infantry division and have deployed in the 3-southernmost provinces in Thailand.

Research design: Descriptive research

Materials and methods: One-hundred and five total wives of the soldiers whose husbands (the 15th infantry division) have deployed in the 3-southernmost provinces were asked to answer the stress level and stress management questionnaire that was adapted from the self-stress assessment of Department of Mental Health 2003, Ministry of Public Health with its reliabilities of .96. One-hundred questionnaires were filled completely. The data were analyzed by using frequency and percentage.

Results: Most Soldier's wives revealed their stress level as normal (43%), high(39%) and low (18%). They used hobbies (96%) such as planting and listening to the music, marking merit and virtue (95%) and accepting the truth (94%). They never used smoking as a stress management. Some wives of soldiers used improper stress management, like using anti-anxiety drugs (8%), being alone and ignore(10%), drinking alcohol (9%), screaming (8%) and destroying things (6%).

Discussion: The further study was needed to find the appropriate way to relieve their stress in order to enhance them to perform the operation with full physical and mental competencies. It should include helping them and their infantry to obtain more quality of life.

Key Words: ● Stress level ● Stress management ● Soldier's wives ● 3-southernmost provinces

บทความที่ 9

Incidence and Risk Factors of Hookworm Infection in Population at Baan Tungsorhongsar, Tagradan, Sanamchaikate, Chachaengsao

Wongwaris Aphijirawat*, **Wittaya Jiraanankul***, **Kantapon Pengpan***, **Phaiboon Kuhapensang***, **Pipit Burasakan***, **Mathirut Mungthin****, **Paanjit Taamasri****, **Tawee Naaglor****, **Ram Rangsin*****, **Pote Aimpun*****, **Saovanee Leelayoova****, **Wirote Areekul*****, and **Phunlerd Piyarad****

*Medical Cadet, **Department of Parasitology, Phramongkutklao College of Medicine, ***Department of Military and Community Medicine, Phramongkutklao College of Medicine

Background: Hookworm infection is still a major public health problem in Thai rural areas. Although the information about the transmission of the parasite to human host is well established, the infections are still prevalent in rural area of Thailand. More information regarding to the recent epidemiology of hookworm infection is still required in order to design the effective public health intervention.

Objectives: To identify the incidence and risk factors of hookworm infection in a rural community, Baan Tungsorhongsar, Tagradan, Sanamchaikate, Chachaengsao.

Study Design: Retrospective cohort study.

Material and Methods: The incidence of hookworm infection was determined in February 2007 using the information surveyed in November 2005 as a baseline. The GIS technology will be used in this research to identify the person who has a hookworm infection linked with location of their house for more information of hookworm infection. Stool specimens were examined using Kato thick smear technique.

Results: The incidence rate of hookworm infection was 7.50/100 person-years. The risk factor for acquiring hookworm infection was the barefoot as a routine [IRR = 11.68, p=0.022, 95% CI (1.43-95.38)]. Those who had buffalos within their house were 10.11-fold increased risk for hookworm infection than those who did not [p=0.001, 95% CI (2.45-41.57)], respectively.

Conclusions: The incidence of hookworm was relatively high in this rural area of Thailand. Barefoot as a routine, buffaloes in the house were a potential risk factor for hookworm infection. Public health intervention should be addressed the threat of footwear behavior with especially in those who had buffaloes in their house were a potential risk factor for hookworm infection in order to improve the effectiveness of the program.

Key Words: ● Hookworm ● Incidence ● Risk factors ● Thailand ● Barefoot ● Buffaloes

บทคัดย่อที่ 10

The Adaptation in Nursing Profession of the New Graduated Royal Thai Army Nurses Toward Working at the Royal Thai Army Hospitals

Ammarat Boriboon, Kanokwan Siriwern, Kanitta Intarawut, Yuppadee Nilmai, Anchalee Obpirom, Anchalee Pongpuon, Atchara Tachaattakun*, Rungnapa kulpakdee, Pattamaporn Anuchon**

*Senior nursing students class 41 **Nursing lecturer of the Royal Thai Army Nursing College

Introduction: The Royal Thai Army Nursing College (RTANC) has been produced 2,362 graduates for 40 years and they have worked at the 37 RTA hospitals around the country. The new graduated nurses should adapt themselves to encounter the new workplaces. The duty of nurses was hard working and highly responsible for their patients' life, including responded to the needs of patients and their families in different situations. Their responsibilities could cause them to feel pressured and stressful. If they could adapt themselves to nursing profession working well, they could work efficiently. Therefore, it was essential to study their adaptation in nursing profession working to support them to adapt themselves efficiently. That could lead to the development of nursing curriculum at the RTANC in the future.

Objectives: To study the adaptation in nursing profession of new graduated RTA nurses toward working at the RTA hospitals and compared the adaptation in nursing profession among them who had different GPAX and worked at various nursing sections.

Research Design: Descriptive research

Materials and Methods: Purposively selected the total 63 new graduates from the RTAC in the year of 2007 as a sample of the study. The data were collected using 5-rating scale questionnaire that was validated by 5 experts and tried it out with the new graduates from the Royal Thai Air Forces Nursing College. Its reliability was .86

Results: The new graduated RTA nurses could overall adapt themselves very well ($M=3.95$, $SD=.25$). When considering each part, it was found that they could adapt themselves in physiology, self-concept, interdependence, and role function very well as well ($M=4.14$, $SD=.37$; $M=3.77$, $SD=.43$; $M=3.80$, $SD=.28$; $M=4.08$, $SD=.37$ respectively). Their GPAX and the nursing sections where they worked had no statistical difference in their adaptation at the significant level of .05.

Conclusions: As the new graduated RTA nurses could adapt themselves very well, it indicated that the current curriculum was suitable for nursing students. To increase their efficiency and quality, the college should employ new technologies in teaching-learning process to enhance the development of the RTANC further.

Key Words: ● Adaptation ● Nursing profession ● Royal Thai Army nurses ● New graduates

บทคัดย่อที่ 11

Correlation between Dipstick and Microscopic Urinalysis for Detection of Hematuria of the Population in Moo 11, Ban Toong Sor Hongsa, Tha Kradan Sub-district, Sanam Chai Ket District, Chacheongsao Province

Kachol Ruamsap*, **Torkiat Tantiwiwat***, **Panu Boontorterm***, **Mongkon Charoenpitakchai***, **Supapat Laodheerasiri***, **Adisorn Lumpaopong****, **Pasra Arnutti*****, **Kamolthip Nillakupt******, **Suthee Panichkul*******, **Wirote Areekul*******, **Oytip Nathalang*****

*5th Year Medical Cadet, Pramongkutkiao Collage of Medicine, **Department of Pediatrics, Phramongkutkiao Hospital, ***Department of Pathology, ****Department of Biochemistry, *****Department of Military and Community Medicine, Phramongkutkiao College of Medicine

Background: Urinalysis is a routine diagnostic test especially in diseases of the kidney and urinary system. Currently, dipstick and microscopic urine examinations are standard tests for urinalysis.

Objective: To determine the correlation between urine dipstick results and microscopic urine examination for the detection of hematuria in Thai rural populations.

Study design: Cross-sectional descriptive study

Settings: Moo 11, Ban Toong Sor Hongsa, Tha Kradan Sub-district, Sanam Chai Ket District, Chacheongsao Province.

Materials and methods: Midstream urine of 508 participants were screened for hematuria using urine dipstick (Combur10 Test® M, Roche Diagnostics) and microscopic examination.

Results: The prevalence of hematuria, proteinuria, pyuria, glucosuria and bilirubinuria was 4.14%, 3.54%, 3.15%, 2.17% and 1.38%, respectively. Moreover, 2.95% and 1.18% were positive for nitrite and urobilinogen, respectively. Using microscopic examination as a gold standard, the sensitivity, specificity, accuracy, positive and negative predictive values of the urine dipstick were 100%, 95.26%, 97.63%, 48.89% and 100%, respectively. Additional microscopic findings of urinary crystals were found: calcium oxalate (8.66%), amorphous (8.07%), urate crystals (5.12%) and triple phosphate (0.20%).

Conclusion: Urinary screening for hematuria using a dipstick showed good correlation with microscopic examination. Therefore, a urine dipstick may be equivalent to diagnose hematuria and urinary infection in community-based testing.

Key Words: ● Urine dipstick ● Microscopic urine examination ● Hematuria

บทคัดย่อที่ 12

ประสบการณ์การเรียนรู้และ การสร้างเสริมสุขภาพแบบยั่งยืน โดยประชากรมีส่วนร่วม ณ ชุมชนหมู่ที่ 15 บ้านนายาว ตำบลท่ากระดาน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

นักเรียนแพทย์ทหารชั้นปีที่ 3 รุ่นที่ 31 วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

พ.อ.ผศ.วิโรจน์ อารีย์กุล*, พ.อ.ผศ.ราม รังสินธุ์*, พ.อ.ผศ.สุธี พานิชกุล*, พ.ต. ปณิธาน ประดับพงษา*

*ภาควิชาเวชศาสตร์ทหารและชุมชน กองการศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

ที่มาและความสำคัญ: การสร้างเสริมสุขภาพเป็นกระบวนการของการเพิ่มสมรรถนะให้บุคคลหรือประชากรสามารถควบคุมปัจจัยกำหนดสุขภาพได้ ซึ่งยังผลให้บุคคลหรือกลุ่มประชากรนั้นๆ มีสุขภาพดีขึ้น โดยเน้นทางด้าน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และการปรับสภาพสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีสุขภาพดี โดยปรัชญาของการสร้างสุขภาพที่ยั่งยืนนั้นจะประสบผลสำเร็จได้ก็ด้วยการพัฒนาระบบสร้างเสริมสุขภาพแบบองค์รวม โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลางและมีส่วนร่วมหลักในการดำเนินการตั้งแต่เริ่มต้นพัฒนาโครงการและให้สามารถพึ่งพาตนเองได้สูงสุด

วัตถุประสงค์: เพื่อรวบรวมข้อมูลประชากรพื้นฐานและพฤติกรรมเสี่ยงทางด้านสุขภาพของชาวบ้านหมู่ที่ 15 บ้านนายาว ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา นอกจากนี้ยังมีการจัดอภิปรายกลุ่มย่อย (Focus group discussion) เพื่อร่วมกันระดมความคิดเห็นในการแก้ปัญหาสุขภาพ และมีการทำกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพของชุมชนแบบยั่งยืน (Intervention)

วิธีดำเนินการ: เริ่มจากการลงสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลประชากรพื้นฐาน และปัจจัยเสี่ยงทางด้านสุขภาพของชุมชนดังกล่าว แล้วนำข้อมูลที่ได้อภิปรายวิเคราะห์ ในลำดับต่อมาทำการเชิญตัวแทนชาวบ้านมาร่วมอภิปรายถึงปัญหาสุขภาพของชุมชน และให้ร่วมกันหาวิธีการแก้ปัญหา โดยมีนักเรียนแพทย์ทหารชั้นปีที่ 3 เป็นผู้ให้ข้อมูลและผลจากการวิเคราะห์

ผลการศึกษา: จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานทางด้านสุขภาพของชาวบ้านหมู่ที่ 15 บ้านนายาว สามารถเก็บข้อมูลได้ ร้อยละ 81.62 จากประชากรทั้งหมดที่อาศัยอยู่ พบว่ามีโรคที่เป็นปัญหาของชาวบ้านสามอันดับแรกคือ โรคปวดเมื่อยกล้ามเนื้อและข้อคิดเป็นร้อยละ 31.80 โรคความดันโลหิตสูงคิดเป็นร้อยละ 22.97 และโรคติดเชื้อพยาธิใบไม้ตับคิดเป็นร้อยละ 18.68 นอกจากนี้ยังพบว่าชาวบ้านที่มีอายุมากกว่า 12 ปีขึ้นไปสูบบุหรี่ร้อยละ 21.90 และมีชาวบ้านดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ถึงร้อยละ 43.80

สรุป: จากผลการสำรวจสุขภาพที่ได้ จะเห็นได้ว่าชาวบ้านยังคงมีปัญหาทางด้านสุขภาพค่อนข้างมาก การเข้าถึงระบบการบริการสาธารณสุขยังไม่ค่อยดี และชาวบ้านเองก็ยังคงไม่ตระหนักในเรื่องสุขภาพมากเท่าที่ควร

บทคัดย่อที่ 13

Biostatistical Methods on HIV Infection among Thai Military Conscripts

Pajongjit Asavikul

Epidemiology Section, Division of Research, Armed Forces Research Institute of Medical Sciences

Objectives: The first objective of this study was to investigate high risk geographical distribution of HIV infection among Thai military conscripts by applying the mixture model in disease mapping. The second objective was to determine factors associated with HIV infection among Thai military conscripts by using logistic regression analysis.

Study Designs: Cross-sectional and case-control study

Materials and Methods: The secondary data from periodic surveillance reporting of HIV infection among Thai military conscripts inducted in November 2005 from Armed Forces Research Institute of Medical Sciences was used in cross-sectional study. There were 28,648 conscripts recruited from 76 provinces of Thailand. Non-parametric maximum likelihood estimation (NPMLE) was calculated to estimate the parameters of the mixture model. The smallest number of components was tested by likelihood ratio statistic (LRS) at $\alpha=0.05$. Both methods could be accomplished by the computer package C.A.MAN., developed by Böhning and colleagues. In case-control study, secondary data which were collected from a number of the conscripts inducted in November 2005 was used. Cases were conscripts who were HIV sero-positive and agreed to participate in this study, while controls were selected by multi-stage random sampling from conscripts who were HIV sero-negative. There were 86 cases and 688 controls. Logistic regression analysis was used to build the best model, and then the model was tested model validation by split-group method.

Results: HIV infection among Thai military conscripts consisted of one component, this implies that it is homogeneous within 76 provinces (LRS =0.00, p-value = 1.00). There were four important factors associated with HIV infection among Thai military conscripts, these were age > 21 years old (OR = 5.15, 95%CI = 3.11-8.54), having ever used non-injecting illicit drugs (OR = 2.26, 95% CI = 1.36-3.76), having ever had sex with men (OR = 5.65, 95% CI = 1.98-16.07), and having had a history of sexually transmitted disease (OR = 2.87, 95% CI = 1.57-5.25). These four important factors could account for the variation of HIV infection among Thai military conscripts of about 16.04 percent. The split-group method was shown that the logistic model which obtained in this study was likely valid since it could reflect the true outcome, 87.91 percent in generalizability.

Conclusion: HIV infection among Thai military conscripts is homogeneous within 76 provinces. Factors associated with HIV infection among Thai military conscripts were having ever had sex with men, having ever used non-injecting illicit drug, having had history of STD, and age older than 21 years old.

Key Words: • HIV Infection • Military Conscripts • Mixture Model • Logistic Regression

บทความที่ 14

Associations of Polymorphisms of APO B 3/VNTR, APO E AND APO A-1 GENES IN Thai Subjects With Primary Hyperlipidemia and Coronary Heart Disease

Kasetpong Sutthakhun¹, Atip Likidlilid², Charn Sriratanasathavorn³, Nednapis Tirawanchai²

¹Army Institute of Pathology, Phramongkutkiao Medical Center, Bangkok Thailand 10400, ²Department of Biochemistry, ³Her Majesty's Cardiac Center, Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University, Bangkok Thailand 10700.

Tel:+66-2-3547600-28 ext. 94373 ; Fax:+66-2-3547579 ; E-mail: Kasetpong@hotmail.com

To study the impact of apolipoprotein (apo) B 3'VNTR, apo E and apo A-1 polymorphism in 312 Thai people, 103 normolipidemia, 103 hyperlipidemia and 106 CHD were obtained from Dyslipoproteinemia Clinic and Her Majesty's Cardiac Centre at Siriraj Hospital. The aim of this study was to investigate the role of these polymorphisms on lipid metabolism in primary hyperlipidemic and CHD subjects whose coronary arteries were evaluated by mean of coronary angiography. The apo B 3'VNTR polymorphism was investigated using the polymerase chain reaction (PCR) to determine its frequency and influence on the lipid profile. Fifteen VNTR alleles and 30 genotypes were observed in 312 Thai subjects. The VNTR 35 allele and genotype VNTR 35/35 were observed most frequency in normolipidemia and hyperlipidemia but in CHD VNTR 37 allele and genotype VNTR 35/39 were the most frequency. Some minor alleles, such as 47, 49, 51, 58 were found only in hyperlipidemia and CHD and only allele 53 was found in normolipidemia. The hyperlipidemia were significantly greater frequency of long (VNTR>41 repeats) allele than the normolipidemia and CHD. Apolipoprotein E (apo E) plays a major role in lipoprotein metabolism and lipid transport. The study of apo E polymorphisms containing $\epsilon 2$, $\epsilon 3$ and $\epsilon 4$ were analyzed by polymerase chain reaction-restriction fragment length polymorphisms (PCR-RFLPs). The results of apo $\epsilon 2$, $\epsilon 3$ and $\epsilon 4$ allele frequencies between normolipidemia ($\epsilon 2 = 0.063$, $\epsilon 3 = 0.87$, $\epsilon 4 = 0.063$), hyperlipidemia ($\epsilon 2 = 0.08$, $\epsilon 3 = 0.76$, $\epsilon 4 = 0.16$) and CHD ($\epsilon 2 = 0.07$, $\epsilon 3 = 0.78$, $\epsilon 4 = 0.15$) revealed that the $\epsilon 4$ allele frequencies was significantly higher in hyperlipidemia and CHD than in normolipidemia. Apolipoprotein A-1 is the major protein constituent of plasma HDL and plays a crucial role in reverse lipid transport and metabolism. Numerous investigators reported that apo A-1 is a co-indicator with HDL to predict the incidence of CHD. The apo A-1 polymorphisms at -75 bp of G→A substitution at promoter region and +83 bp of C→T substitution at intron 1 on chromosome 11 were analyzed by PCR-RFLP. The results of the frequency of A allele at -75 bp was significantly different among normolipidemic, hyperlipidemic subjects and CHD patients. The frequency of T allele at +83 bp was not significantly different among normolipidemic, hyperlipidemic subjects and CHD patients. In addition, the genotype distribution (VNTR >41 repeats) was associated with higher plasma lipid levels of total cholesterol and triglyceride in Thai population. The apo $\epsilon 2$ was not associated with lipid levels but $\epsilon 4$ was associated with high level of plasma cholesterol and LDL-C. For apo A-1 polymorphisms at -75 bp and +83 bp, there was no association with HDL levels in any groups of this study. Odds ratio was also used to assess the associations of these polymorphisms to hyperlipidemia and CHD. The results of this study suggested that large VNTR, apo $\epsilon 4$ and -75 bp of apo A-1 polymorphism associated with hyperlipidemia and CHD while +83 bp of apo A-1 polymorphism was not associated with hyperlipidemia and CHD.

Key Words: ● Apolipoprotein B 3/VNTR ● Apo E ● Apo A-1 ● Genotype ● Polymorphism
● Coronary Heart Disease

บทคัดย่อที่ 15

การจัดบริการอาชีวอนามัยในหน่วยสายแพทย์ของกองทัพบก

ประดิษฐ์ ลิ้มไพบูลย์*, เสริมบัติ ร่มเย็น**, ชาทินกรบ แสงสว่าง ***, คหาวุธ ดีปรีชา****

*ผู้อำนวยการโรงพยาบาลอานันทมหิดล

**ผู้อำนวยการกองทันตกรรม โรงพยาบาลอานันทมหิดล

***ผู้อำนวยการกองสูติเวชกรรม โรงพยาบาลอานันทมหิดล และประธานคณะกรรมการวิชาการ โรงพยาบาลอานันทมหิดล

****แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ โรงพยาบาลอานันทมหิดล และ รองหัวหน้ากลุ่มงานสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค โรงพยาบาลอานันทมหิดล

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสถานการณ์ด้านการให้บริการอาชีวอนามัยในหน่วยสายแพทย์ของกองทัพบก ตั้งแต่ระดับหมู่เสนารักษ์ ตอนเสนารักษ์ ขึ้นไป จนถึงระดับโรงพยาบาลของกองทัพบก โดยจะศึกษาการจัดบริการอาชีวอนามัยในด้านการบริหาร การบริการและด้านวิชาการและสารสนเทศ ทำการศึกษาโดยใช้รูปแบบการศึกษาเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-sectional descriptive study) โดยใช้แบบสอบถามชนิดกลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นผู้ตอบเอง (self administrative questionnaire) โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงหน่วยสายแพทย์ของกองทัพบกจำนวน 373 หน่วย ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพและค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการศึกษา พบว่ามีหน่วยสายแพทย์ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 166 หน่วย คิดเป็นอัตราตอบกลับ ร้อยละ 44.50 ในภาพรวม การจัดบริการอาชีวอนามัยในหน่วยสายแพทย์ของกองทัพบก พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดบริการอาชีวอนามัย (ร้อยละ 62.7) โดยระดับของการจัดบริการอาชีวอนามัยอยู่ในระดับต่ำ (ค่าเฉลี่ย 1.50) โดยการจัดบริการอาชีวอนามัยในระดับดีที่สุด ได้แก่ การ จัดบริการอาชีวอนามัยในด้านการจัดบริการอาชีวอนามัยในด้านการบริการสำหรับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน (ค่าเฉลี่ย 1.71) รองลงมาได้แก่ การจัดบริการอาชีวอนามัยในด้านการจัดการองค์กร (ค่าเฉลี่ย 1.22) และการจัดบริการอาชีวอนามัยในระดับต่ำที่สุด ได้แก่ การจัดบริการ อาชีวอนามัยในด้านการพัฒนาบุคลากร (ค่าเฉลี่ย 1.06)

งานอาชีวเวชกรรมนับเป็นงานที่สำคัญ ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญ มีการให้นโยบายเกี่ยวกับงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างชัดเจน มีการออกแบบโครงสร้างการทำงานและผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสมกับภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีการแยกงานออกเป็น อิสระ มีการสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรได้รับความรู้และการศึกษาต่อเนื่องทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเพิ่มเติม มีการ สนับสนุนงบประมาณอย่างเหมาะสม เพื่อที่จะตอบสนองต่อภารกิจ “อนุรักษ์กำลังรบ” ได้อย่างแท้จริง

Key Words: ● อาชีวอนามัย

บทคัดย่อที่ 16

อัตราความชุกและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดโรคหูตึงเหตุอาชีพในพนักงานขับรถของบริษัทแห่งหนึ่ง

คหาวุธ ดีปรีชา*, ศุภชัย เอี่ยมกุลวรพงษ์**, อมรรัตน์ ตันติพิทยพงษ์***

*รศ.สูตินรีแพทย์ รพ.อานันทมหิดล ปฏิบัติหน้าที่ รองหัวหน้ากลุ่มงานสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค โรงพยาบาลอานันทมหิดล

**นายแพทย์ 6 โรงพยาบาลมาบตาพุด

***หัวหน้ากลุ่มงานอาชีวเวชกรรม โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงอัตราความชุกและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของการเกิดโรคหูตึงเหตุอาชีพของพนักงานขับรถ ใช้รูปแบบการศึกษาชนิด Case-Control study ในกลุ่มพนักงานขับรถจำนวนทั้งสิ้น 173 คนแบ่งเป็น กลุ่มที่มีการได้ยินปกติ จำนวน 103 ราย และกลุ่มที่มีการได้ยินผิดปกติ จำนวน 70 ราย ทำการศึกษาโดยการตรวจสอบผลการได้ยินจากแบบการตรวจสอบสมรรถภาพการได้ยินของพนักงาน ในปี 2547 นำมาวิเคราะห์หาอัตราความชุกของผลการตรวจการได้ยินที่ผิดปกติที่เข้าได้กับภาวะประสาทหูเสื่อมจากการสัมผัสเสียงดัง และสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานโดยตรงทั้งกลุ่มผลการตรวจการได้ยินผิดปกติและกลุ่มผลตรวจการได้ยินปกติ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาอัตราความชุกรวม และอัตราความชุกจำเพาะปัจจัยต่อประชากร 100 คน และวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติของการตรวจการได้ยินที่ผิดปกติ ที่เข้าได้กับภาวะประสาทหูเสื่อมจากการสัมผัสเสียงดังโดยใช้ Odds ratio เป็นตัวชี้วัดขนาดของความสัมพันธ์ คำนวณโดยใช้วิธี Mantel Hanzen analysis (univariate analysis) และ multivariate analysis ผลการศึกษาพบว่า มีผู้เข้าร่วมการศึกษาจำนวน 104 ราย คิดเป็น กลุ่มที่มีการได้ยินผิดปกติ จำนวน 30 ราย และกลุ่มที่มีการได้ยินปกติ จำนวน 74 ราย คิดเป็นอัตราตอบกลับ ร้อยละ 60.5 ของผู้เข้าร่วมการศึกษาทั้งหมด ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า อัตราความชุกพนักงานมีผลการตรวจการได้ยินผิดปกติ ที่เข้าได้กับภาวะประสาทหูเสื่อมจากการสัมผัสเสียงดัง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของการเกิดหูตึงเหตุอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การงดการสัมผัสเสียงดังก่อนการตรวจการได้ยิน ส่วนปัจจัยอื่นๆที่มีความสัมพันธ์แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุงาน ระยะเวลาในการสัมผัสเสียงดัง การใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงดังส่วนบุคคล การเปิดกระจกขณะขับรถ การมีงานอดิเรกหรือเล่นกีฬาที่ต้องสัมผัสเสียงดัง การเปิดเพลงขณะขับรถ การสูบบุหรี่

ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีวิธีการรักษาใดๆ ทั้งการให้ยาหรือการผ่าตัดที่จะสามารถรักษาผู้ที่มีภาวะการสูญเสียการได้ยินที่เกิดจากเสียงดังได้ ดังนั้นการป้องกันภาวะประสาทหูเสื่อมจากการสัมผัสเสียงดังจึงมีความสำคัญที่สุด

Key Words: • โรคหูตึงเหตุอาชีพ

บทความที่ 17

The Incidence of Deep Vein Thrombosis and Pulmonary Embolism after Total Knee Arthroplasty

Bura sindhupakorn

Orthopaedic department, Suranaree fort Hospital, Nakornrajchasma,Thailand

Background: Deep vein thrombosis (DVT) and pulmonary embolism (PE) are considered uncommon in Asian Populations unlike in Western. So thrombo-prophylaxis are rarely indicated in Asian populations.

Objective: The purpose of this study was to investigate the incidence of DVT and PE after total knee replacement in an north-east population.

Study Design: Descriptive study

Setting: Suranaree fort Hospital, Nakornrajchasma,Thailand

Material and Method: There were 74 patients who underwent total knee replacement enrolled in this study. No thrombo-prophylaxis was given to these patients. The possible risk factors such as age, sex, body mass index (BMI), operative time and the post-operative blood loss were recorded.

Results: There were all patients who completed venography in this study. The incidence of DVT from positive venography was 39% (29/74 patients) and PE was 0% (0/74 patients). All patients with positive imaging studies were asymptomatic. The risk factors were similar in both groups.

Conclusion: The incidence of DVT and PE in post-operative total knee replacement surgery, although lower than the incidence in Western populations, is higher than previously assumed. The venography is invasive technique and a useful diagnostic method for both DVT and PE. Because all patients with DVT and PE are asymptomatic, the use of thrombo-prophylaxis should be considered for risk and benefit.

Key Words: • Deep vein thrombosis • Pulmonary embolism • Venoscintigraphy • Asian populat

บทคัดย่อที่ 18

Tuberculosis of the Spine Report of 16 Cases in Fort Suranari Hospital

Deatchapon Aunpongpuvanart,M.D., Photchanat Intarakamhaeng M.D.

Orthopaedics department, Fort Suranari hospital, Nakornratchasima

Sixteen cases of tuberculosis of the spines from April 2003 to December 2006 were analyzed. There were six male and ten female, with the mean age of 55.4 years (range 22 to 76). The mean duration of symptom was 3 months (range 4 days to 2 years). Predisposing factors to infection was found in 4 patients(25%). Spondylodiscitis was found in all patients. 0 patient had fever, while most of them showed limited back motion and tenderness of the spine on physical examination. Leukocytosis was not found, while elevation of ESR was demonstrated in all patient. Pott's paraplegia was found in 4 cases (25%). MRI was used to evaluate in all patients. Management by antituberculous drugs and/or surgical treatment resulted in favorable outcomes. 15 cases of surgical treatment were confirmed diagnosis by pathology. There were drugs induced hepatitis in 2 patients. Severe complication of treatment was found in 1 case from the hospital acquired pneumonia and dead. 14 patients (87.5%) had recovered at the time of last visit with excellent results.

Key Words: • Tuberculosis of the spine • Tuberculous spondylodiscitis • Pott's paraplegia

บทคัดย่อที่ 19

Factors Influencing Desires for Additional Education of Medical Graduates from Phramongkutkiao Medical College

Kachain Namsirikul M.D. (Hons.), MSc. Sports Medicine (Nottingham, UK), FRCOST

Department of Orthopaedics, Phramongkutkiao Hospital

Study Design: A Quantitative-Cross-Sectional-Analytical Study

Objectives: To determine and compare factors influencing desires for additional education of newly medical graduates and consequently use as guidelines for the improvement of teaching curriculum for the Degree of Doctor of Medicine.

Summary of Background Data: Phramongkutkiao Medical College (PMC), the only Royal Thai Army Medical College, has the mission of producing medical graduates in order to perform duties in medical corps of all national military forces. Most medical graduates want to have additional clinical specialty training whereas a few may acquire doctorate degrees in basic medical sciences and become pre-clinical lecturers and scientists. Some graduates who love military duties and administrative tasks will compete for a training course in Command General Staff College (CGSC). The knowledge of factors affecting medical students' and graduates' future professional requirements is essential and crucial for the design and development of the successful curriculum for the Degree of Doctor of Medicine

Methods: Fifty two newly medical graduates in 2007 (44 males, 8 females) were investigated for relevant information concerning personal and family backgrounds, learning experiences and satisfaction, course evaluation results, and attitudes towards different professions of medical doctors. Expectations on financial income and work promotion were also included as well as the opportunity to achieve in desirable additional education. Each respondent's first choice of future education and the most significant influencing factor together with impact from postgraduate working experience were recorded. Varying degrees of impression and ideas were rated with Likert's scale. Statistical analysis at the level of significance of 0.05 was performed by using descriptive statistics, t-test and correlations.

Results: Fifty one graduates (91.8%) wanted clinical specialty training. The most popular choices were General Medicine, Orthopaedics, General Surgery, Pediatrics, and Obstetrics & Gynecology which contributed to 61.5%. There was no selection for pre-clinical basic science and CGSC trainings. Thirty four graduates (65.4%) indicated specialty contents, work and lifestyles as their major influence whereas thirty one respondents (25%) quoted impressive learning experiences as their strongest encouragement. In general, postgraduate working experiences appeared to have little impact on further training requirement but may have stronger impact on females. CGSC was believed to provide higher opportunity and eligibility to the course for male candidates.

Conclusion: Pride, morals and dignity together with high financial income and favorable work prospect appear to provide psychological, social, and economical satisfaction for a clinical specialist doctor whereas the fond of profession and impressive learning experience are the outstanding reasons expressed to the public. PMC has achieved in producing medical doctors with caliber of good healers who are prepared to devote their stamina, accept risks in treating patients with high ethical standard and professional responsibility. The maintenance of high standard curriculum and learning experiences to medical students will encourage them to continue particular specialty training. In the meantime, there should be appropriate policy to reduce the relative deficits of pre-clinical scientist doctors with the hope to raise the values of profession and attract more newly graduates. More exposure to the atmosphere of administrative work in the army setting will also increase preference of younger generation doctors to this field.

บทคัดย่อที่ 20

บทบาทของกองการปกครอง วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า ในการประเมินผลนักเรียนแพทย์ทหาร

อำนาจ รัตนวิสัย

กองจิตเวชและประสาทวิทยา รพ.พระมงกุฎเกล้า

กองการปกครอง วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้าเป็นหน่วยงานหนึ่งที่สำคัญ โดยมีหน้าที่ในการปกครองและบังคับบัญชา นักเรียนแพทย์ทหารให้มีระเบียบวินัย ฝึกสอนวิชาทหารและภาวะผู้นำ อีกบทบาทที่สำคัญคือมีส่วนร่วมในการประเมินผลด้านความประพฤติกับภาควิชาหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการประสานงานร่วมกัน

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะประเมินบทบาทของกองการปกครอง วิทยาลัยแพทยศาสตร์ พระมงกุฎเกล้าในด้านการประเมินผล โดยเฉพาะความประพฤติและภาวะผู้นำของนักเรียนแพทย์ทหาร โครงสร้างและการบริหารจัดการของกองการปกครอง การประสานงานกับหน่วยงานอื่นและปัญหาและอุปสรรคในการประเมินผล โดยนำผลที่ได้มานำเสนอต่อผู้บริหารและปรับปรุงด้านการประเมินผลต่อไป

วิธีการวิจัยใช้ทั้งการวิเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้องของกองการปกครอง วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้าและการสร้างแบบสอบถามจำนวน 30 ข้อและคำถามปลายเปิด โดยให้ครอบคลุมองค์ประกอบ 11 ด้านของเนื้อหา โดยแจกแบบสอบถามแก่นักเรียนแพทย์ทหารชั้นปีที่ 4 และบุคลากรของกองการปกครอง จำนวน 72 คน

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนับสนุนหลักสูตรของกองการปกครอง วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า โดยเฉพาะวิชาทหารแต่ควรเพิ่มวิชาภาวะผู้นำ สนับสนุนความมีวัฒนธรรมองค์กร สนับสนุนการให้ความรู้ด้านการประเมินผลแก่บุคลากรของกองการปกครองและควรปรับปรุงการประเมินผลภาวะผู้นำและความประพฤติในอนาคต

สรุปจากการวิจัยคือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนับสนุนบทบาทของกองการปกครอง วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า ในการประเมินผลนักเรียนแพทย์ทหารแต่อย่างไรก็ตามควรปรับปรุงระบบการประเมินผลด้านภาวะผู้นำและความประพฤติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทคัดย่อที่ 22

A Study to Determine Clinical Efficacy of Clinical Pathway for Management of Infants and Children With Uncomplicated Pneumonia at Phramongkutkiao Hospital

Saitip Ton, Sanitra Sirithangkul, Dusit Staworn, and Chalida Laohaphand

Department of Pediatrics, Phramongkutkiao Hospital

Background: Pneumonia is a common problem in pediatric practice. Clinical pathway for management of infants and children with uncomplicated pneumonia at Phramongkutkiao Hospital was developed to improve the quality of care and decrease the medical charge costs during the hospital stay.

Objective: To determine the average length of stay, rate of readmission and medical charge costs of patients with uncomplicated pneumonia who were admitted as surrogate indicators for clinical efficacy of the clinical pathway.

Study design: Historical cohort study

Methods: Fifty children with uncomplicated pneumonia admitted between April 1, 2006 and March 31, 2007 were randomly selected using random digital numbers and enrolled in the study. All patients were given care according to the clinical pathway. Demographic data, length of stay, rate of readmission and medical charge costs of these patients were recorded. Fifty patients with uncomplicated pneumonia admitted between January 1, 2005 and December 31, 2005 were selected in a 1:1 ratio. The number of cases in both groups was equally distributed in a three-month block.

Results: A total of 123 children with uncomplicated pneumonia were admitted during the study period. There was no statistical difference in demographic data between the study group and the control group. Average length of stay was 5.1 days in the study group and 6.6 days in the control group (95% CI = -2.35 - -0.64, $p = 0.001$). There was one patient in the study group who was readmitted within 28 days after discharge due to bacterial pneumonia. There was no statistical difference between the medical charge costs of both groups despite twenty to one hundred percent increase in the laboratory charge.

Conclusion: The use of clinical pathway for uncomplicated pneumonia is associated with a reduction in the length of stay.

Key Words: • Clinical pathway • Uncomplicated pneumonia • Efficacy

บทคัดย่อที่ 23

Leishmania infantum: the first report of autochthonous case in Bangkok, Thailand

Saovanee Leelayoova¹, Pasri Maharom², Suradej Siripattanapipong¹, Mathirut Mungthin¹, Tawee Naaglor¹, Runjuan Sukkawe³, Ruchapan Pudkorn³, Wantanee wattana³, Darin Areechokchai⁴

¹Department of Parasitology, Phramongkutkloa College of Medicine, Rajavithi Road, Payathai, Bangkok 10400, Thailand

²Division of Infectious Diseases, Department of Medicine, Somdejprapinklao Hospital, Taksin Road, Thonburi, Bangkok, Thailand

³Epidemiological Subunit, Disease Control Division, Health Department, Bangkok Metropolitan Administration, Bangkok 10400, Thailand

⁴Field Epidemiology Training Program - Thailand, Bureau of Epidemiology Ministry of Public Health, Nonthaburi 11000, Thailand

Background: Leishmaniasis is an uncommon disease in Thailand. Two main species cause visceral leishmaniasis; *Leishmania donovani* which is anthroponotic while *L. infantum* (*L. chagasi*) is anthrozoootic.

Study Design: a case study and experimental study

Materials and Methods: Giemsa stained bone-marrow smear from a case report of visceral leishmaniasis and the method of PCR-RFLP.

Results: We report herein a 66-year old Thai man who has been living in Bangkok, Thailand during the last 6 years, presented with a history of malaise and low back pain for 6 months. Physical examination revealed fever, pallor and hepatosplenomegaly. Laboratory evaluation showed pancytopenia (Hemoglobin 7.4 g/dl, white blood count 2,400/?l, platelet 133,000/?l). Liver function test showed elevated serum globulin (8.0 g/dl) that protein electrophoresis revealed polyclonal gammopathy. Bone marrow smear showed the presence of numerous intracellular amastigotes of *Leishmania* spp. Serum antibody titer against leishmaniasis performed by direct agglutination test (DAT) was 1:3200. Species identification was determined using PCR-RFLP of both internal transcribe spacer 1 (ITS1) of SSU-rRNA gene and the mini-exon gene from a Giemsa stained bone-marrow smear. Sequence analysis showed 100% identity to those of *Leishmania infantum*. To rule out animal reservoir, DAT was also performed to detect antibody against *Leishmania* infection in his 73 neighborhoods including 9 dogs, 1 cat, and 3 rats within the affected area. All humans and animals were found negative for the antibody. The patient had a good response to conventional amphotericin B administration with slightly elevated serum creatinine. No *Leishmania* amastigotes were detectable in bone marrow smears after a 1-month course of amphotericin B regimen.

Conclusion: We reported the first case of autochthonous visceral leishmaniasis caused by *L. infantum* in Thailand. In order to control this disease, intensive surveillance of human cases, reservoirs and vectors of this disease is urgently needed.

Key Words: • *Leishmania infantum* • Autochthonous case

บทคัดย่อที่ 24

ฟันร้าว (Cracked Tooth)

อัญญารัตน์ ศรีหามนต์

กองทันตกรรม

ฟันร้าว(Cracked Tooth) คือ ฟันที่มีรอยแตกเล็กเข้ามาถึงชั้นของเนื้อฟันเป็นอย่างน้อยและอาจลึกเข้าไปถึงชั้นของเนื้อเยื่อในหรือไม่ก็ได้ โดยที่ชั้นฟันสองข้างของรอยแตกยังไม่แยกขาดออกจากกัน

อาการสำคัญของฟันร้าวคือ คนไข้มีอาการเสียวฟันเมื่อสัมผัสของเย็น-ร้อนและอาจมีอาการเคี้ยวเจ็บ ซึ่งคนไข้มักไม่สามารถบอกตำแหน่งของฟันซี่นั้นๆ ได้ ดังนั้นการตรวจวินิจฉัยโรคฟันร้าวนี้จึงมีความสำคัญ เนื่องจากว่ารอยร้าวบนฟันจะเป็นทางให้แบคทีเรียเข้าไปสู่เนื้อเยื่อในและก่อให้เกิดโรคของเนื้อเยื่อในและเนื้อเยื่อรอบรากฟันได้

การตรวจวินิจฉัยฟันร้าวนี้มักประกอบด้วย การซักประวัติ, การตรวจโดยใช้เครื่องมือสำรวจและการมองเห็น, การรีิวัดสดูดและการย้อมสี, การทดสอบการกัด, การตรวจวัดร่องลึกปริทันต์ และการถ่ายภาพรังสี การรักษาฟันร้าวนี้จะรักษาตามระดับความรุนแรงของการร้าวเป็นสำคัญ ในกรณีที่ฟันร้าวนี้ยังไม่สัมผัสกับเนื้อเยื่อในและเป็นการอักเสบแบบผันกลับได้ การรักษาในฟันซี่นี้มักให้การบูรณะแบบปกคลุมงุ้มฟัน ในกรณีที่ฟันร้าวนี้ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นการอักเสบแบบผันกลับไม่ได้ก็จำเป็นจะต้องได้รับการรักษารากฟัน แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องพิจารณาถึงระดับความลึกของรอยร้าวเพื่อเลือกการบูรณะฟันภายหลังการรักษารากฟัน

อย่างไรก็ตามการป้องกันไม่ให้เกิดฟันร้าวนี้ถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ทันตแพทย์ควรแนะนำคนไข้ให้หลีกเลี่ยงการเคี้ยวของแข็งในคนไข้ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดฟันร้าว เช่น ผู้ป่วยที่นอนกัดฟัน หรือนักกีฬา ควรใส่เครื่องมือป้องกันและถ้าคนไข้มีอาการอาการเสียวฟันเมื่อสัมผัสของเย็น-ร้อนหรือมีอาการเคี้ยวเจ็บควรรีบพบทันตแพทย์ทันทีเพื่อป้องกันการลุกลามของฟันร้าวของฟัน

บทคัดย่อที่ 25

Prevalence and Hematological Parameters of Thalassemia in Tha Kradarn Subdistrict Chachoengsao Province

Kamolthip Nillakupt*, **Oytip Nathalang****, **Pasra Arnutti****, **Sumalee Jindadamrongwech*****,
Tanit Boonsiri****, **Suthee Panichkul*******, **Wirote Areekul*******

*Department of Biochemistry, Phramongkutklao College of Medicine,

**Department of Pathology, Phramongkutklao College of Medicine,

***Department of Pathology, Ramathibodi Hospital,

****Department of Pediatrics, Phramongkutklao Hospital,

*****Department of Military and Community Medicine, Phramongkutklao College of Medicine, Bangkok, Thailand

Background: Thalassemia and hemoglobinopathies are the most common inherited disorders especially in Southeast Asian countries.

Objective: To determine the prevalence, molecular characteristics and hematological study of thalassemia in Tha Kradarn Subdistrict Chachoengsao Province.

Study design: Cross sectional descriptive study.

Settings: Moo 16 Baan Na-Isarn and Moo 19 Baan Na-Ngam, Chachoengsao Province, Thailand.

Materials and Methods: A total of 515 participants were studied. After blood collection, all samples were screened for thalassemia by initial screening with the OF and DCIP tests and additional testing by CBC, RBC indices, hemoglobin typing and determination of HbA₂ and HbE. All common α -thalassemia mutations were determined using PCR with allele specific primers.

Results: The prevalence of α -thalassemia₁, α -thalassemia₂ and β -thalassemia were found as 2.72%, 11.26% and 0.97%, respectively. Regarding the abnormal hemoglobins, the prevalence of HbE, Hb Constant Spring, and Hb Pakse was 38.45%, 3.69% and 0.78%, respectively. MCV and MCH were significantly different between β -thalassemia as well as α -thalassemia₁ carriers and normal subjects. In all α -thalassemia₁ subjects, it was found that the MCV and MCH were less than 75 fL and 25 pg, therefore, these parameters can be used for α -thalassemia₁ screening.

Conclusion: In this study, the prevalence of thalassemia was similar to previous studies. Moreover, using the combination of OF and DCIP tests compared with MCV, MCH and DCIP tests for the initial thalassemia screening, it was found that the OF and DCIP tests gave more false positive results, which increased the need for further Hb typing. Hence, the MCV and MCH combined with DCIP tests provide cost minimization and practicality for a large population-based screening program.

Key Words: • Thalassemia • OF test • DCIP test • RBC indices • Hb typing • PCR for α -thalassemia

บทคัดย่อที่ 26

Outcomes of Systemic Tissue Plasminogen Activator for Intravascular Thrombosis in Children

Chanchai Traivaree¹, L. Brandao¹, A. Chan², S. Williams¹

¹Division of Haematology Oncology

²Department of Paediatric Laboratory Medicine, Hospital for Sick Children, Toronto, Canada

Disclosure of Interest: None

Introduction: Systemic tissue plasminogen activator (tPA) has been used for treatment of life or limb-threatening intravascular thrombosis. The objective was to summarize the outcome and safety of tPA for intravascular thrombosis in children.

Methods: Retrospective analysis of hospital records was completed for patients who received systemic tPA, according to institutional protocol over a 7 year period (1999-2006) at the Hospital for Sick Children, Toronto.

Results: 51 patients received systemic tPA 0.1-0.6 mg/kg/hr, for up to 6 hours per course. There were 82 courses in 51 patients with median age 0.41 years (range 0.005-18 years). There were 29 males, 22 females. Patients received from 1 to 4 courses. The indications for tPA were venous thrombi (n=63) and arterial thrombi (n=19). After the first course (n=51), there was complete resolution (CR) in (13/51) 25%, partial resolution (PR) in (17/51) 33%, no change (NC) in (20/51) 39% and progression (PG) in (1/51) 2%. After the second course (n=23), there was CR in (11/23) 48%, PR in (5/23) 22%, NC in (7/23) 30% and PG in (0/23) 0%. After the third course (n=6), there was CR in (3/6) 50%, PR in (2/6) 33%, NC in (0/6) 0% and PG in (1/6) 17%. After the fourth course (n=2), there was CR in (0/2) 0%, PR in (1/2) 50%, NC in (0/2) 0% and PG in (1/2) 50%. There were no significant differences in the rates of CR, PR, NC between the courses. However in the subset of patients with initially NC, the response rate (CR+PR) increased from 0% to 30% to 50% from course 1-3 in patients exposed to repeated courses (p = 0.01). Overall, major bleeding occurred in (4/82) 5%, minor bleeding in (11/82) 13% of the tPA courses. There was no significant difference in the rates of minor or major bleeding between courses. There was no significant difference in CR or PR rates to thrombolysis between the arterial and venous thrombi groups. Bleeding complications were more frequent with arterial [(7/19), 37%] than venous thrombi [(8/63), 13%] (p=0.01). The major bleeding rates were similar in venous thrombi 3/63 (5%) compared to arterial thrombi 1/19 (5%). The minor bleeding rates were increased in the arterial thrombi group 6/19 (32%) versus 5/63 (8%) in the venous thrombi group (p=0.02).

Conclusions: Repeated courses of systemic tPA may increase the rates of thrombus resolution in patients who initially have no response, and does not increase bleeding rates. Thrombus resolution rates for venous and arterial thrombi following tPA were similar. Overall bleeding complications were more common in arterial than venous thrombi, but major bleeding rates were similar in both venous and arterial thrombi in children treated with treated.

บทคัดย่อที่ 27

Recovery of Brachial Plexus Injury after Shoulder Dislocation

Arkaphat Kosiyatrakul, MD, Sunya Prachaporn, MD, Christophe Oberlin, MD

Brachial plexus injury is an uncommon complication after anterior dislocation of the shoulder. Most of the literatures reported favorable prognosis. A few literatures reported factors that influence the recover of the injury. We reviewed 15 upper extremities in 14 patients with brachial plexus injuries caused by anterior shoulder dislocation. Most of the cases had massive brachial plexus injuries. With the conservative treatment, the motor recoveries of all cases are full or nearly full within 20 months except intrinsic muscle of the hand. Intrinsic muscle recovery may be better in younger age group (less than 50 years). Nerve exploration is usually unnecessary. However, reconstructive surgery for the residual neurological deficit can provide improvement of hand function.

Key Words: • Recovery • Brachial plexus injury • Shoulder dislocation

บทคัดย่อที่ 28

Combat Health Support among Counterinsurgency in the Southern of Thailand

Jiraporn Chomsri

Instructor, Army Field Service Scholol

Counterinsurgency (COIN) is one part of irregular warfare which occur in the southern of Thailand for 4 years. Military strategy proposes several ways to figure out this problem. Two of them are civil affairs (CA) and psychological operations (PSYOP). Medical Department plays the important role for civic action in the southern of Thailand. Forward Medical Department Task Force (FMD TF) is a representative of Medical department that performs all essential tasks. Not only support military personnel but also civilian. Moreover, FMD TF provides a medical care to suspected insurgence. In the past three month, FMD TF and medical platoon took care of people more than 20,000 people as well as provide a routine sick call to military personnel about 5,000. The military surgeons have done operation for all soldier and civilian more than 500 people. Over 100 soldier who got a battle injury were evacuated to communication zone. Many diseases have been found such as respiratory tract infection, musculoskeletal system, skin and soft tissue diseases etc. The most common disease among children are respiratory tract infection, skin and soft tissue diseases and oral and cavity problem. The existing data conceptualize a medical plan for southern people. The integrated medicine, which combines between military and civilian, is the most effective method to solve health issue. People would be trust government agent if we do so serious to help them. The victory from insurgency war does not mean siege a physical space but a mental space as well. To conserve fighting strength, FMD TF conducts basic life support combat stress control and preventive medicine. The most important principle of combat health support (CHS) is proximity in order to reduce unnecessary losses. FMD TF's mission is fully complement accomplishment of military strategy for COIN in the Southern of Thailand.

Key Words: ● Combat Health Support (CHS) ● Counterinsurgency (COIN)
● Forward Medical Department Task Force (FMD TF) ● Integrated medicine

บทคัดย่อที่ 29

Prevalence Human Papillomavirus in Thai Perimenopausal and Postmenopausal Women

Pongrak Boonyanurak MD, Kittisak Wilawan MD

Department of obstetrics and gynecology, Phramongkutkiao hospital, Bangkok, Thailand

Background: Since human papillomavirus (HPV) infection is the major cause of cervical cancer, understanding the epidemiology of this infection constitutes an important step towards development of strategies for prevention and health promotion.

Objective: To estimate the prevalence of HPV infection in perimenopausal and postmenopausal women and to examine the association between HPV infection and hormones used.

Method: The cross-sectional study was performed in 600 perimenopausal and postmenopausal women aged 45 years old and older who attend the menopausal clinic of Phramongkutkiao hospital. There were 208 hormone users and 392 non-hormone users. PAP smear was performed and the HPV DNA was studied in cellular residual from liquid-based collection tube and analyzed with a hybrid capture 2 technique using a mixed of high risk viral RNA probe.

Result: The prevalence of high-risk HPV infection was 34 (5.7%) of 600 in participants. When divided by status of hormone users, the prevalence of HPV infection in the hormone user group and non-hormone user group was 13 (6.2%) of 208 women and 21 (5.4%) of 392 women respectively. There was non-significantly elevated risk among current (adjust odd ratio (OR) = 1.47, 95% confidence interval (CI) = 0.45-1.77) and past (adjust OR = 1.05, 95% CI = 0.38-2.90) hormonal users compare to never users. However, women who used hormonal transdermal patch in the hormone user group had a significantly higher risk of HPV detection (adjust OR = 6.40, 95% CI = 1.15-35.83).

Conclusion: The prevalence of high-risk HPV infection was 5.7%. These findings support the second peak of HPV infection in Thai perimenopausal and postmenopausal women aged older than 45 years.

Key Words: • HPV • Prevalence • Hybrid capture 2 • Perimenopausal and postmenopausal women

บทความที่ 30

Paederis Dermatitis : An Outbreak in 226 Thai Soldiers

Picha Suwannahitatorn* , Anchalee Jatapai , Ram Rangsin*****

*Department of Parasitology, Phramongkutklo College of Medicine

**Biochemical Sciences Program in Collaborative of Phramongkutklo College of Medicine, Faculty of Allied Health Sciences, Thammasart University

***Department of Military and Community Medicine, Phramongkutklo College of Medicine

Background: Paederus dermatitis is an irritant contact dermatitis occurred when beetles of the genus Paederus are crushed on the skin provokes the release of its coelomic fluid which contains a potent vesicant agent called paederin. These beetles are found in tropical and subtropical areas.

Objective: To study the outbreak of paederus dermatitis.

Study Design: Outbreak investigation

Materials and Methods: A total of 226 cases of Thai soldiers were described which 214 cases were privates and 12 cases were officers. Privates were in the same division and shared all daily activities.

Results: The outbreak occurred in May, 2007 during rainy season. The most common clinical manifestations were blisters (30.8%) and burn like erythema (30.7%) to the skin. The most affected areas were arms (32 %), head and neck (31.2%). Pustules were seen in 19.0 % of cases while 15.8 % had classical "kissing lesion". Multiple lesions occurred in 47.7 % of cases.

Conclusions: Paederus dermatitis is one of the causes of blistering dermatitis. The disease should be recognized as a differential diagnosis especially in tropical area. Awareness of the condition and its clinical features will prevent misdiagnosis.

บทคัดย่อที่ 31

The Intensity Levels of the Synchronous arm Swinging Exercise in Sitting and Standing Positions : A Study in Healthy Subjects

Apichaya Siengluecha* M.D., Patrawut Intarakamhang M.D, Tanormsak Senakham*** M.Sci.**

*Resident, Dept. of Physical Medicine and Rehabilitation, Phramongkutklao Hospital

**Attending physician, Dept. of Physical Medicine and Rehabilitation, Phramongkutklao Hospital

***Lecturer, Dept. of Sports Medicine, Srinakarinwirot University

****Approved by the Etnic Committee of Phramongkutklao Hospital

Objective: To determine the intensity of cardiovascular exercise produced by synchronous arm swinging and its potential as a training method.

Design: Experimental study

Setting: Cardiac-Rehabilitation clinic, Department of Physical Medicine and Rehabilitation, Phramongkutklao Hospital.

Participants: Healthy volunteers (age,20-30 years; N=24, men,N=12; women, N=12). No shoulder pain or limited range of motion, no cardioactive medication were being taken by the subjects.

Intervention: Each subject performed submaximal arm-crank graded exercise test to determine maximal oxygen consumption (VO₂Max) (32.5±7.1ml/kg/min). They also performed 6 random order steady-state synchronous arm swinging bouts including 40,50,60 rounds per min (rpm) in sitting and standing positions. Each test lasted 6 min and was separated by a 5 min rest.

Results: The absolute intensity (metabolic equivalent time, MET) of different bouts of exercise (sit 40rpm stand 40rpm sit 50rpm stand 50rpm sit 60rpm stand 60rpm) are 1.52 ± 0.24 , 1.46 ± 0.26 , 1.52 ± 0.27 , 1.47 ± 0.26 , 1.72 ± 0.39 , 1.55 ± 0.30 METs. The relative intensity in terms of %maximal oxygen consumption (%VO₂Max) are $16.81 \pm 3.56\%$, $16.08 \pm 2.91\%$, $16.84 \pm 3.47\%$, $16.28 \pm 3.28\%$, $19.12 \pm 5.39\%$, $17.18 \pm 3.97\%$, %maximal heart rate (%HR max) are $45.17 \pm 4.21\%$, $46.99 \pm 5.64\%$, $45.75 \pm 5.39\%$, $46.71 \pm 4.83\%$, $44.83 \pm 10.13\%$, $47.99 \pm 6.67\%$, %Heart rate reserve (%HR reserve) are $8.88 \pm 6.84\%$, $11.96 \pm 8.29\%$, $9.82 \pm 9.05\%$, $11.37 \pm 7.99\%$, $7.54 \pm 10.33\%$, $13.52 \pm 10.95\%$. And the perceptual responses described by rating of perceived exertion (RPE) are 7.50 ± 0.88 , 7.67 ± 1.40 , 8.00 ± 1.56 , 8.33 ± 1.74 , 8.42 ± 1.90 , 8.50 ± 1.98 respectively.

Conclusion: These results suggested that the intensity level of synchronous arm swinging exercise was 1.4-1.9 METs, classified as very light intensity by absolute intensity (MET), and as very light to light intensity by relative intensity and RPE report. The arm swing exercise is beneficial and safe for cardiac-patient and some special groups who are unable to exercise with legs.

Key Words: ● Intensity level ● Arm swinging

บทคัดย่อที่ 32

Electrodiagnostic Study and Recovery in Patient with Traumatic Brachial Plexus Injuries at Phramongkutklao Hospital

Pornpat Preetawat M.D., Sumalee Suetanapornkul M.D.

Department of Physical Medicine and Rehabilitation, Phramongkutklao Hospital.

Objectives: To study the electrophysiologic results and recovery in patients with brachial plexus injuries.

Study design: A descriptive study.

Setting: Department of Physical Medicine and Rehabilitation, Phramongkutklao Hospital.

Subjects: Patients with traumatic brachial plexus injuries who received rehabilitation program and electrodiagnostic test from January, 1996 to December, 2005.

Methods: Collect geographic data, causes, level, and severity of injury from electrodiagnostic test and recovery after treatment, and followed up in brachial plexus injury clinic.

Results: There were 164 patients with traumatic brachial plexus injury recruited into the study, 150 males (91.5%) and 14 females (8.5%). The mean age was 28 ± 10.59 years. The most common cause was motorcycle accident 143 cases (87.2%). The average time to electrodiagnostic study was 13.7 weeks after injury. The electrodiagnostic findings revealed 75% of injuries were total arm type and 65.2% were root level. The most co-morbidity was fracture clavicle. The average time to surgical management was 6.4 months after injury. The average recovery time detected by electrophysiologic test was 6.2 months of the patients who underwent surgical management and 6-12 months of the patients with conservative management.

Conclusion: Most of the patients with brachial plexus injuries were male. The mean age was 28 years. The most common cause was motorcycle accident. Most of the injuries were total arm type at the root level. Most of the cases were recovery after intervention.

Key Words: • Brachial plexus injury • Electrodiagnostic study

บทคัดย่อที่ 33

Effectiveness of Acupuncture and wrist Support in Treatment of Carpal Tunnel Syndrome

Atcharee Kaewtong, Wipoo Kumnerddee

Department of Physical Medicine and Rehabilitation, Phramongkutklo Hospital.

Objectives: To study effectiveness of acupuncture compared to wrist support in treatment of carpal tunnel syndrome (CTS)

Study design: Prospective, randomized, unblinded clinical trial

Setting: Physical medicine and rehabilitation department in Phramongkutklo hospital

Methods: Mild to moderate severely CTS patients were randomly selected treatment between acupuncture (group 1) and wrist support (group 2). Symptom severity scale (SSS), functional severity scale (FSS) and visual analogue scale (VAS) were performed on the initial visiting 2nd, 4th and 6th weeks after treatment.

Results: Demographic data and clinical parameter (SSS, FSS and VAS) were similar at baseline. At the end of treatment, statistically significant improved was obtained in all parameter in group 1 [(SSS, $p < 0.001$), (FSS, $p = 0.019$), (VAS, $p = 0.003$)]. The improvement in group 2 (wrist support) was statistically significant in SSS ($p = 0.007$) but not significant in FSS and VAS. The difference between two groups was not statistically significant.

Conclusion: Both acupuncture and wrist support resulted in improvement in treatment of CTS but difference between two groups was not statistically significant.

Key Words: • Carpal tunnel syndrome • Acupuncture

บทคัดย่อที่ 34

Prevalence of Final Visual Acuities in Ocular Trauma Patient by Ocular Trauma Score in Phramongkutklao Hospital

Nares Piniwachakij

Department of Ophthalmology, Phramongkutklao Hospital, Bangkok, Thailand

Objective: To evaluate Prevalence of final visual acuities in ocular trauma patient by ocular trauma score in Phramongkutklao Hospital

Design: Retrospective descriptive study

Methods: Ocular trauma patient data who had been admitted in Phramongkutklao hospital within previous 3 years, between 1 January 2003 to 31 December 2005, was collected to calculate the raw point of ocular trauma score and converted into ocular trauma score category. Final visual acuities were record and compared with those in ocular trauma score study.

Results: Between 1 January 2003 to 31 December 2005, 92 patients (96 eyes) with ocular trauma, 83 males (90.2%) and 9 females (9.8%), were admitted in Phramongkutklao hospital. The incidence of ocular trauma peaked in the third decade of life. The main causative activity of ocular trauma was work-related in 37 cases (40.2%). Eighth eyes were determined to be in ocular trauma score category 1. Twenty two eyes were determined to be in ocular trauma score category 2. Twenty four eyes were determined to be in ocular trauma score category 3. Seventeen eyes were determined to be in ocular trauma score category 4. Twenty five eyes were determined to be in ocular trauma score category 5. There was an improvement of visual activity in 64 eyes (66.7%), no change in 32 eyes (33.3%). Patient in category 1 have severe ocular injury and significant loss of final visual acuity. Patient in category 5 have mild ocular injury and final visual acuity better than 20/40

Conclusion: Most cases of ocular trauma in Phramongkutklao hospital were work-related. Preventive educational measures be instigated at workplaces to reduce the incidence of ocular trauma

Key Words: ● Final visual acuity ● Ocular trauma

บทคัดย่อที่ 35

Prevalence of Longterm Ophthalmic Morbidity in Preterm Infants in Phramongkutklao Hospital

Waraluck Bulpramook

Department of Ophthalmology, Phramongkutklao Hospital

Background: Prematurely born infants are known to have increase rate of ophthalmological morbidity including reduced visual acuity, reduced stereopsis, presence of myopia, and presence of strabismus

Objective: The aim of the present study was to investigate prevalence of longterm ophthalmic morbidity in preterm infants born during 2001-2007 in Phramongkutklao Hospital as this reflect treatment and care process of preterm infants in the hospital as well and to study risk factors associated with prevalence and severity of longterm ophthalmic morbidity

Methods: A descriptive study of 36 children age 4-7 years with history of preterm born < 37 weeks in Phramongkutklao Hospital outcome measures were 1) visual function (best corrected ,distant visual acuity and stereoacuity) 2) presence of strabismus 3)refractive state(presence of myopia)

Results: Reduced visual acuity (< 20/40(0.3logMAR) in children 4-5 years old, <20/30(0.2logMAR) in children more than 5 years-old) was detected in 3/33 (8.3%) of children. There are no correlation between age at birth,degree of low birthweight and reduced visual acuity.There was no strabismus. Reduced stereopsis was detected in 9/36 (25%) of children. Only 2/36(5.6%) of patients had severe reduced stereopsis. There was no statistical significant correlation between gestational age,degree of low birthweight and degree of reduced stereopsis. Myopia was detected in 9/36 (25%)of children.

Conclusion: The overall prevalence of reduced visual acuity, reduced stereopsis and myopia in premature children were higher than the full term population of the same age in other studies .On the basis of this study, follow up all preterm infants for visual screening regardless presence of retinopathy of prematurity is recommended for better long term visual prognosis

Key Words: • Long-term ophthalmic morbidity • Preterm

บทคัดย่อที่ 36

การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการผ่าตัดเปลี่ยนข้อเข่าเทียมด้วยวิธีใช้คอมพิวเตอร์นำทางและด้วยวิธีผ่าตัดแบบเนื้อเยื่อชอกช้ำน้อย

กริช ชีรลีกุล*, เฉลิมฤทธิ์ กระตุกฤษ*, พิพัฒน์ องค์กรน้ำทิพย์**, ธเนศไชย โชตนาภุติ**

*แพทย์ประจำบ้าน สาขาศัลยกรรมกระดูกและข้อ ปีที่ 4 โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

**ศัลยแพทย์กระดูกและข้อ กองออร์โธปิดิกส์ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

Background: MIS คือการผ่าตัดแบบเนื้อเยื่อชอกช้ำน้อยใน การผ่าตัดเปลี่ยนข้อเข่าเทียมมีประโยชน์ในการลดการเสียเลือด ลดเวลานอน ร.พ. เพิ่มการเคลื่อนไหวของข้อ แต่มีภาวะแทรกซ้อนมากขึ้น เช่น patellar tendon injury, lateral femoral condyle fracture, more radiographic outliers (varus tibia) และ increased minor wound-healing นอกจากนี้ยังเพิ่มความลำบากในการปรับ mechanical axis ซึ่งมีผลต่อผลลัพธ์ระยะยาว การใช้คอมพิวเตอร์นำทาง (CAS) ถูกพัฒนามาเพื่อแก้ปัญหาที่กล่าวมาแล้ว โดยข้อมูลเบื้องต้น CAS สามารถ improved mechanical alignment โดยไม่เพิ่ม complications เมื่อเปรียบเทียบกับ hand-guided techniques

Objective: เพื่อเปรียบเทียบการผ่าตัดเปลี่ยนข้อเข่าเทียม ในกลุ่มที่ใช้คอมพิวเตอร์นำทางเปรียบเทียบกับ การผ่าตัดแบบเนื้อเยื่อชอกช้ำน้อยโดยไม่ใช้คอมพิวเตอร์ โดยดูที่ radiographic results ในแง่ component position, limb alignment, tourniquet time and postoperative blood loss

Study design: Prospective control study

Setting: กองออร์โธปิดิกส์ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

Materials & Methods: 180 MIS-TKA ทั้งหมดถูกผ่าตัดโดยศัลยแพทย์ท่านเดียว (น.พ.ธเนศไชย) ผู้ซึ่งมีความชำนาญในการผ่าตัดทั้งสองแบบ กลุ่ม CAS มีคนไข้ 86 คน และกลุ่ม MIS มีคนไข้ 94 คน การผ่าตัดใช้ 2 cm Quad MIS technique, PFC posterior-stabilized implants (DuPuy, Warsaw, IN) และในกลุ่ม CAS เราใช้คอมพิวเตอร์ Brainlab navigation system (DuPuy, Warsaw, IN)

Results: เปรียบเทียบ postoperative mechanical axis ที่อยู่ในช่วง 3° of neutral mechanical alignment ระหว่างกลุ่ม CAS และกลุ่ม MIS เท่ากับ 94% vs 87% ($p=0.131$) เวลาเฉลี่ยในการผ่าตัดเท่ากับ 105.00 นาที vs 100.46 นาที ($p=0.44$) เลือดที่สูญเสียหลังการผ่าตัดเฉลี่ย 338 ซีซี vs 361 ซีซี ($p=0.212$)

Conclusion: ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างทั้งสองกลุ่มในแง่ mechanical alignment เวลาเฉลี่ยในการผ่าตัดและเลือดที่สูญเสียหลังการผ่าตัด

Key Words: ● Minimally Invasive Surgery (MIS) ● Computer Assisted Surgery (CAS)
● Postoperative mechanical alignment

บทคัดย่อที่ 37

การศึกษาการใช้คลื่นรังสีอินฟราเรดในการรักษาพังผืดใต้ฝ่าเท้าอักเสบ

เนติ สาริตสมิตพงษ์*, พินิจ พิธิษฐ์กุล, นิวัฒน์ ธิบุญญาภ****

*แพทย์ประจำบ้านสาขาศัลยกรรมกระดูกและข้อ ปีที่4 โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

**ศัลยแพทย์กระดูกและข้อ กองออร์โธปิดิกส์ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

ความเป็นมา: Plantar fasciitis เป็นหนึ่งในโรคที่พบบ่อยที่สุดที่ทำให้เกิดอาการปวดบริเวณส้นเท้า การรักษาส່ว่นใหญ่ใช้ nonoperative treatment ได้แก่การใช้ยา NSIADs, Rehabilitation, Shoe modification, Life style adaptation, Local steroid injection แต่ผลการรักษาค่อนข้างจะใช้เวลาและมักจะดีขึ้นอย่างช้าๆ ในบางกรณีอาจไม่ดีขึ้นหรือกลับเป็นใหม่อีกครั้ง จึงมีการนำ Physical therapy modalities ต่างๆ มาช่วยในการรักษาเช่น Electrohydraulic High-Energy Shock-Wave สำหรับรังสีอินฟราเรดก็เป็น Physical therapy modalities อีกวิธีหนึ่ง ซึ่งให้ผลการรักษาที่ดีสำหรับหลายๆ โรคเช่น แผลเรื้อรังในผู้ป่วยเบาหวาน, Tendonitis, Capsulitis, Myofascial pain จากการศึกษาผลของรังสีอินฟราเรดต่อเนื้อเยื่อในร่างกาย ทำให้เชื่อว่าการใช้รังสีอินฟราเรดในการรักษา plantar fasciitis น่าจะทำให้อาการปวดลดลง ทำให้ผู้ป่วยหายเร็วขึ้น หรือทำให้กลับเป็นซ้ำลดลง

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาผลการรักษา plantar fasciitis โดยใช้รังสีอินฟราเรด

รูปแบบการวิจัย: Prospective randomized clinical trial

สถานที่การทำวิจัย: แผนกผู้ป่วยนอกกองออร์โธปิดิกส์ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

วัสดุและวิธีการ: ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็น plantar fasciitis ทั้งหมด 70 ราย แบ่งผู้ป่วยออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่ง (กลุ่ม control) ได้รับการรักษาโดยยาแก้ปวดกลุ่ม NSIADs สอน stretching exercise ของ Achilles tendon ได้รับแผ่นรองส้นเท้า ตลอดจนแนะนำการปฏิบัติตัวต่างๆ กลุ่มที่สองได้รับการรักษาเช่นเดียวกับกลุ่มที่หนึ่งร่วมกับการใช้รังสีอินฟราเรด บันทึกระดับความปวดของผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มก่อนการรักษาและหลังการรักษาที่ระยะเวลา 6 เดือนโดยใช้ visual analog score

ผลการศึกษา: ผู้ป่วยกลุ่ม control 34 ราย 39 เท้า มีระดับความปวดเฉลี่ยก่อนทำการรักษา 8.41 หลังทำการรักษาที่ 6 เดือนมีระดับความปวดเฉลี่ย 5.28 เปอร์เซ็นการดีขึ้นเท่ากับ 37% ผู้ป่วย 51% มีผลการรักษาในระดับดีมากหรือดี (ดีมาก 15% ดี 36%) ผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับการใช้รังสีอินฟราเรดร่วมรักษา 35 ราย 44 เท้า มีระดับความปวดเฉลี่ยก่อนทำการรักษา 8.70 หลังทำการรักษาที่ 6 เดือนมีระดับความปวดเฉลี่ย 3.38 เปอร์เซ็นส่วนที่ดีขึ้นเท่ากับ 61% ผู้ป่วย 80% มีผลการรักษาในระดับดีมากหรือดี (ดีมาก 66% ดี 14%) ไม่มีผู้ป่วยที่อาการปวดเป็นมากขึ้นหลังจากใช้รังสีอินฟราเรด

สรุป: การใช้รังสีอินฟราเรดร่วมรักษาในการรักษาโรค plantar fasciitis เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับกลุ่ม control อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การใช้รังสีอินฟราเรดยังมีความปลอดภัยและสะดวกต่อการใช้ นอกจากนี้ผู้ป่วยควรจะทำ stretching exercise, shoe modification และ life style adaptation ร่วมด้วย

Key Words: • Plantar fasciitis • Infrared irradiation

บทคัดย่อที่ 38

การศึกษาทางคลินิกเปรียบเทียบระหว่าง การฉีดสารไฟบรินกลูกับการผ่าตัดเปิดทำลายโพรงฝี สำหรับการรักษาฝีกัณฑสูตรเรื้อรัง

ปานเทพ ชันธสะอาด, สหพล อนันต์นำเจริญ และ บรรลือ เฉลยกิติ

กองศัลยกรรม โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

วัตถุประสงค์: คณะผู้รายงานได้ทำการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลของการรักษา ฝีกัณฑสูตรเรื้อรัง โดยการฉีดสารไฟบรินกลูกับการผ่าตัดเปิดทำลายโพรงฝี

วิธีการศึกษา: ผู้ป่วยที่เป็นฝีกัณฑสูตรเรื้อรัง (Fistula in Ano) ชนิดอินเตอร์สฟิงเจอริก (Intersphincteric) หรือโลวทรานสฟิงเจอริก (Low transphincteric) จำนวน 34 ราย ตั้งแต่ 1 กันยายน 2549 ถึง 30 สิงหาคม 2550 โดยจำนวน 12 ราย ได้รับการรักษาด้วยการฉีดสารไฟบรินกลู (Fibrin Glue) และจำนวน 22 ราย ได้รับการผ่าตัดเพื่อเปิดทำลายโพรงฝี (Fistulotomy) โดยเปรียบเทียบการหายของแผล (Healing time) อัตราการล้มเหลว (Failure rate) อัตราการเกิดซ้ำ (recurrent rate) การเกิดการกลั่นอุจจาระบกพร่อง (Continent score) และมีการประเมินผลรอง คือการเปรียบเทียบในแง่ของระยะเวลาที่ผู้ป่วยพักฟื้น (Recovery time) ระยะเวลาที่ผู้ป่วยสามารถกลับไปทำงานได้ตามปกติ (Time return to work) อาการปวดภายหลังการผ่าตัด (Post operative pain score) และความพึงพอใจในการรักษา (Satisfaction score)

ผลการศึกษา: จากการติดตามผลการรักษาเป็นเวลา 6 เดือน พบว่าระยะเวลาการหายของแผล ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดย ในกลุ่มฉีดสารไฟบรินกลู พบว่า ใช้ระยะเวลาการหายของแผลเฉลี่ย 2 สัปดาห์ ส่วนในกลุ่มเปิดทำลายโพรงฝี เฉลี่ย 5.81 สัปดาห์ อัตราการล้มเหลวและอัตราการเกิดซ้ำในกลุ่มฉีดสารไฟบรินกลูพบมากกว่า การกลั่นอุจจาระบกพร่องหลังการผ่าตัดพบ 1 คน ในกลุ่มเปิดทำลายโพรงฝี ระยะเวลาในการพักฟื้นและกลับไปทำงานได้ตามปกติ พบว่าในกลุ่มฉีดสารไฟบรินกลูใช้เวลาน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) อาการปวดภายหลังการผ่าตัดพบว่าในกลุ่มฉีดสารไฟบรินกลูน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เช่นกัน และความพึงพอใจในการรักษาไม่ต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป: การรักษาฝีกัณฑสูตรเรื้อรังโดยการฉีดสารไฟบรินกลู ได้ผลดีกว่าการผ่าตัดเปิดทำลายโพรงฝีทั้งในแง่ของระยะเวลาการหายของแผล อาการปวดภายหลังการผ่าตัด ระยะเวลาในการพักฟื้น และระยะเวลาที่ผู้ป่วยสามารถกลับไปทำงานได้ตามปกติ ที่สำคัญคือไม่พบผลข้างเคียงด้านการกลั่นอุจจาระบกพร่อง แต่มีปัญหาในแง่ของการเกิดซ้ำกับการหายของโรค ในส่วนความพึงพอใจในการรักษาไม่ต่างกัน

Key Words: • สารไฟบรินกลู (Fibrin Glue) • ฝีกัณฑสูตรเรื้อรัง (Fistula in Ano)
• การผ่าตัดเพื่อเปิดทำลายโพรงฝี (Fistulotomy)

บทคัดย่อที่ 39

Measurement of Psychometric Properties of the Short Index of Problems among Alcoholic patients in Alcoholic Rehabilitation Center, Phramongkutklo Hospital

Worrayote Bunsiri*, Theerayuth Sukme**, Pichai Saengcharnchai*, Thawatchai Leelahanaj*

Department of Psychiatry, Phramonkutklo Hospital, Bangkok, Thailand.*

Bureau of Epidemiology, Department of Disease Control, Ministry of Public Health, Nonthaburi, Thailand**

Background: Although there are many alcoholic patients in Thailand, time for visiting doctor is limited. To make treatments for alcoholic patients more effective, our research teams tried to develop short, suitable Thai questionnaire for alcoholic follow-up care.

Objective: To develop short, suitable Thai questionnaire for alcoholic follow-up care.

Study design: Observational study

Setting: Alcoholic Rehabilitation Center, Phramongkutklo Hospital, Bangkok, Thailand.

Materials and Methods: Thai version Short Inventory of Problems questionnaire (Thai-SIP) was measured in alcoholic volunteers by internal consistency reliability method. Content validity of Thai-SIP was measured by 5 clinical psychologists and reported in content validity index method (CVI).

Results: Overall internal consistency reliability of Thai-SIP was good ($\alpha = 0.929$). It can be classified to 5 domains, physical $\alpha = 0.837$, interpersonal $\alpha = 0.800$, intrapersonal $\alpha = 0.749$, impulsivity $\alpha = 0.741$, social responsibility $\alpha = 0.811$. Content validity of Thai-SIP was good (CVI = 1.0).

Conclusion: The reliability and validity of Thai-SIP was good.

Key Words: • Short Inventory of Problems

บทคัดย่อที่ 40

Prevalence of Abnormal Papanicolaou Smear in Pregnant Women at Phramongkutklao Hospital

Nantaka Ngaojaruwong MD, Chutawadi Vuthiwong MD, Peerapun Punpuckdeekoon MD, Narut Thongsorn MD

*Department of Obstetrics and Gynecology, Phramongkutklao hospital

Objective: This study was undertaken to determine (1) the prevalence of abnormal Papanicolaou smear in pregnant women who attended the antenatal care clinic at Phramongkutklao hospital (2) the results of the organism on Papanicolaou Smear with pregnancy outcomes and (3) the prevalence of risk factors of cervical cancer in

Material and Method: A prospective analysis was performed on 384 pregnant women who attended the antenatal care clinic at Phramongkutklao hospital between September 2006 and May 2007. Participants were recruited for Papanicolaou smear, and followed until delivery. Data collection included demographic characteristics, results of Papanicolaou smear and outcomes of pregnancy which were analyzed with SPSS version 11.5.

Results: From 384 cases, the prevalence of candida spp., bacterial vaginosis, trichomonas spp., and LSIL or LSIL with HPV were 23.4%, 14.0%, 0.2%, and 0.5%, consecutively. Pregnant women with preterm birth and PROM occurred in women with candida spp 21.9% and 5.9% ,whereas, bacterial vaginosis 5.5% and 4.4%

Conclusion: Prevalence of abnormal Pap smear was 38%.

Key Words: ● Aabnormal Papanicolaou smear ● Outcomes of pregnancy

บทคัดย่อที่ 41

Third and Fourth Degree Perineal Lacerations of Episiotomy Versus non-episiotomy in Spontaneous Vaginal Deliveries at Phramongkutklao Hospital

ChakpanSupadech,MD* ,KusathinBuranawit,MD* ,SayompornKomolpis,MD* ,SutheePanichkul,MD*

*Department of Obstetrics and Gynecology, Phramongkutklao Hospital, Bangkok 10400, Thailand

Objective: To study third and fourth degree perineal lacerations of episiotomy versus non-episiotomy in spontaneous vaginal deliveries.

Patients and Method: 164 term pregnancies admitted for spontaneous vaginal deliveries were randomly assigned to episiotomy or non-episiotomy at the time of deliveries. The primary outcome was number of third and fourth degree perineal lacerations. Also, postpartum perineal pain score were assessed at 24 and 48 hours (stand, walk, lay down and sit).

Results: 164 term pregnancies were analyzed (82 in each group). None of fourth degree laceration was found in this study. Third degree laceration occurred in 8.5% of episiotomy group and 1.2% of non-episiotomy group (Relative risk, 8; 95% Confidence interval [CI] 1.28 to 50.04). Postpartum perineal pain score at 24 and 48 hours were the same.

Conclusion: The episiotomy group has more risk of third degree perineal lacerations than non-episiotomy group.

Key Words: ● Episiotomy ● Third and fourth degree perineal laceration ● Term pregnancies
● Spontaneous vaginal deliveries

บทคัดย่อที่ 42

Effect of Intraperitoneal Bupivacaine on Postoperative Morphine Use after Total Abdominal Hysterectomy at Phramongkutklo Hospital

Sirimas Ingkanart MD*, Phanida Jarruwale MD*, Yawana Tanapat MD*, Surasak Tanadsinthum MD**

*Department of Obstetrics and Gynecology, **Department of Anesthesiology, Phramongkutklo Hospital, Bangkok 10400, Thailand

Objective: To study the effect of intraperitoneal bupivacaine after total abdominal hysterectomy on 24-hour postoperative morphine use.

Patients and Method: Sixty-six patients scheduled for an elective total abdominal hysterectomy were randomly given either intraperitoneal bupivacaine or normal saline followed by incisional bupivacaine at the end of the operation. The amount of morphine used, the sedative score, and pain were recorded for 24 hours after intraperitoneal administration.

Results: The total morphine consumption within 24 hours was significantly lower in the bupivacaine group than the normal saline group (25.03 mg vs. 16.13 mg, $p = 0.002$). The morphine consumption was largely reduced within the first 4 hours. Pain score was lower in the bupivacaine group at 1 and 2 hours after the intraperitoneal administration but not significantly different thereafter. Neither toxicity nor complication occurred in this study.

Conclusion: Administration of intraperitoneal 0.25% bupivacaine solution and incisional 0.25% bupivacaine at the end of total abdominal hysterectomy made a significant reduction of 24-hour postoperative morphine usage without adverse effect.

Key Words: • Pain • Total abdominal hysterectomy • Bupivacaine • Intraperitoneal local anesthesia

บทคัดย่อที่ 43

เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยเด็กที่มีปัญหาการหยุดหายใจจากภาวะทางเดินหายใจส่วนต้นอุดตัน ขณะหลับจากต่อมทอนซิลและอะดีนอยด์โต ก่อนและหลังได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดต่อมทอนซิล และต่อมอะดีนอยด์ของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

กฤตยา เลิศนาคร, กรีธา ม่วงทอง, ประสิทธิ์ มหากิจ และ สุธี รัตนธรรมวัฒน์

กองโสต ศอ นาสิกกรรม โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

บทนำ: ภาวะทางเดินหายใจส่วนต้นอุดตันขณะหลับเป็นภาวะที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านสุขภาพของผู้ป่วยเด็ก ทั้งในช่วงกลางวันและกลางคืนในระยะสั้นและระยะยาว เช่น ปัญหาการนอนกรน ต่อมหายใจทางปาก อาการหายใจลำบาก ปัสสาวะรดที่นอน ง่วงนอนมาก ผิดปกติในเวลากลางวันและการพัฒนาการเจริญเติบโตของเด็ก สมาธิ อารมณ์ และการเรียนรู้

วัตถุประสงค์: เปรียบเทียบถึงคุณภาพชีวิต (Quality of life) ระยะสั้นของผู้ป่วยเด็กที่มีปัญหาทางเดินหายใจส่วนต้นอุดตันขณะหลับ จากต่อมทอนซิลและอะดีนอยด์โต ก่อนและหลังได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดต่อมทอนซิลและอะดีนอยด์ จะดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกๆ ด้าน ($p < 0.002$)

วัตถุประสงค์รอง: เพื่อประเมินถึงความพึงพอใจของผู้ปกครองหลังจากได้รับการผ่าตัดรักษา

แบบแผนการวิจัย: Non experimental cohort before and after

วิธีการวิจัย: โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยเด็ก (OSA-15) ในผู้ป่วยเด็กอายุ 3 - 12 ปี และมีปัญหาทางเดินหายใจส่วนต้นอุดตันขณะหลับจากต่อมทอนซิลและอะดีนอยด์โต ที่มารับการผ่าตัดรักษาที่กอง โสต ศอ นาสิกกรรม หลังจากได้ทำการซักประวัติและตรวจร่างกาย ร่วมกับการตรวจทางห้องปฏิบัติการ (ถ้ามี) โดยให้ผู้ปกครองตอบแบบสอบถามประเมินคุณภาพชีวิต (OSA 18) ก่อนและหลังได้รับการผ่าตัดต่อมทอนซิลและ/หรือต่อมอะดีนอยด์โต 1 เดือน

ผลการวิจัย: ได้ทำการรวบรวมผู้ป่วยเด็กทั้งหมด 30 คน เป็นชาย 19 คน (ร้อยละ 63.3) หญิง 11 คน (ร้อยละ 36.7) มีอายุเฉลี่ย 5.9 ปี โดยผู้ป่วยได้รับการผ่าตัดต่อมทอนซิลทั้งหมด 18 คน (ร้อยละ 60) และผ่าตัดต่อมทอนซิลและอะดีนอยด์ด้วย 12 คน (ร้อยละ 40) พบว่า คุณภาพชีวิตด้านการรบกวนการนอนหลับ อาการผิดปกติทางร่างกาย อาการผิดปกติทางอารมณ์ ผลกระทบต่อกิจกรรมในเวลากลางวัน และปัญหาความกังวลของผู้ปกครอง ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.002$) และพบว่า total OSA 18 score เท่ากับ 64.10 สำหรับก่อนผ่าตัดและ 27.07 สำหรับในกลุ่มหลังผ่าตัด และผู้ป่วยส่วนใหญ่ที่ศึกษานี้มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตน้อยถึงปานกลาง (ค่าน้อยกว่า 80 คะแนน) และการเปลี่ยนแปลงคุณภาพชีวิตของผู้ปกครองในปัญหาและความกังวลของผู้ปกครองต่อสุขภาพของผู้ป่วย มีการเปลี่ยนแปลงดีขึ้นมากที่สุด คือ 11.90 คะแนน และมีการเปลี่ยนแปลงน้อยสุดในด้านอาการผิดปกติทางอารมณ์ คือ 2.90 คะแนน

สรุป: คุณภาพชีวิตระยะสั้นของผู้ป่วยเด็กหลังได้รับการผ่าตัดต่อมทอนซิลและอะดีนอยด์ (OSA 18) ดีขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกๆ ด้าน และ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจหลังจากได้รับการผ่าตัดรักษา

Key Words: • ภาวะหยุดหายใจจากทางเดินหายใจส่วนต้นอุดตัน • ต่อมทอนซิลและอะดีนอยด์โต

บทคัดย่อที่ 44

ศึกษาหาตำแหน่งของจุดเกาะสายเสียงด้านหน้าเปรียบเทียบกับกระดูกอ่อนไทรอยด์ในศพคนไทย

เฉลิมวิทย์ ภูริจิตราวาศ*, นพดล ลาภเจริญทรัพย์** และ ปริยพันธ์ จารุจินดา*

*กอง โสต ศอ นาสิกกรรม โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า, **ภาควิชาพยาธิวิทยา โรงพยาบาลรามธิบดี

บทนำ: สายเสียง vocal cord มีหน้าที่ในการหายใจ (respiration) การเปล่งเสียงพูด (phonation), การป้องกันกรรณาลัก (prevention of aspiration) โดยพบว่าผู้ป่วยเสียงแหบบางรายมีสาเหตุมาจากการที่สายเสียงไม่เคลื่อนไหวเวลาเปล่งเสียง vocal cord paralysis ซึ่งส่วนมากพบว่าสายเสียงไม่เคลื่อนไหวเพียงข้างใดข้างหนึ่ง ในภาวะดังกล่าวแพทย์สามารถผ่าตัดแก้ไขโดยการทำการผ่าตัด medialization thyroplasty โดยเอาผ่าตัดนำซิลิโคนไปฝังภายในกล่องเสียงด้านที่มีปัญหาสายเสียงไม่เคลื่อนไหว

วัตถุประสงค์: การศึกษานี้เพื่อหาตำแหน่งของจุดเกาะสายเสียงด้านหน้าเปรียบเทียบกับกระดูกอ่อนไทรอยด์ในศพคนไทย เพื่อให้ทราบถึงลักษณะทางกายวิภาคและตำแหน่งของสายเสียง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อแพทย์ผู้ทำการผ่าตัด medialization thyroplasty ในผู้ป่วยที่มีปัญหาเสียงแหบจากสายเสียงไม่เคลื่อนไหว ให้แพทย์ผู้ผ่าตัดสามารถนำซิลิโคนไปฝังในตำแหน่งที่ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด

แบบแผนการวิจัย: normative descriptive study

วิธีการวิจัย: ทำการศึกษาในกล่องเสียงของศพคนไทย (แซฟฟอร์มาลีน) ของภาควิชาพยาธิวิทยา โรงพยาบาลรามธิบดี

จำนวน 60 ราย เป็นชาย 34 คน หญิง 26 คน โดยกล่องเสียงจะถูกแบ่งตรงกลางโดยใช้มีดผ่าตัดผ่า จากนั้นก็จะพบสายเสียง หลังจากนั้นก็ใช้เข็มหมุดปักตรงจุดเกาะสายเสียงด้านหน้าปักจากด้านในกระดูกอ่อนไทรอยด์ให้ทะลุด้านนอก ใช้เวอร์เนียวัดระยะว่าจุดเกาะสายเสียงด้านหน้าเปรียบเทียบกับกระดูกอ่อนไทรอยด์ เป็นระยะทางเท่าใด

ผลการวิจัย: พบว่าค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนระหว่างระยะจากขอบบนของกระดูกอ่อนไทรอยด์ในแนวกึ่งกลางมายังจุดเกาะสายเสียงด้านหน้าเทียบกับระยะจากขอบบนของกระดูกอ่อนไทรอยด์มายังขอบล่างของกระดูกอ่อนไทรอยด์ในแนวกึ่งกลางเท่ากับ 0.32 ในชายและ 0.34 ในหญิง

สรุป: ในการศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่าในคนไทย มีจุดเกาะสายเสียงด้านหน้าเปรียบเทียบกับกระดูกอ่อนไทรอยด์ อยู่ประมาณ 3 ส่วนใน 10 ส่วน ค่อนมาทางด้านบนของกระดูกอ่อนไทรอยด์

Key Words: • จุดเกาะสายเสียงด้านหน้า: • กระดูกอ่อนไทรอยด์

บทคัดย่อที่ 45

Prevalence of Prehypertension in the First Infantry Regiment, The King's Own Bodyguard, Royal Thai Army

Vira Luvira*, Nakarin Sansanayudh*, Amnart Chaiprasert*,
Natthasak Woracharoensri*, Duangporn Phulsuksombati**, Ratri Sripen***

*Department of Internal Medicine, **AFFRIM, ***The 7th Primary Medical Unit

Background: Prehypertension is the condition that has received wide medical attention recently. Patients with prehypertension have high risk of converting into hypertension. Moreover, prehypertension per se has been found to be associated with increased incidence of adverse cardiovascular outcomes. Several studies from western countries revealed high prevalence of prehypertension in many populations. However, there has been no previous publication regarding prevalence of prehypertension in Thai population before.

Objectives: The primary objective of this study is to identify the prevalence of prehypertension in the population studied. The secondary objective is to identify the factors that are associated with increased prevalence of prehypertension.

Method: This is a cross sectional study performed in all officers of the First Infantry Regiment, The King's Own Bodyguard, during June 2007. Baseline demographic data were obtained and physical examination was performed in all participants. Blood sugar, serum lipid, serum creatinine and serum uric were studied in all military officers whose age were 35 year old or more. All participants were classified into three groups according to their blood pressure using the JNC VII criteria; Group 1 : Normal (BP < 120/80 mmHg), Group 2 : Prehypertension (BP 120-139/80-89 mmHg), and Group 3 : Hypertension (BP \geq 140/90 mmHg). The prevalence of prehypertension was calculated and the factors that correlated with increasing prevalence of prehypertension were identified using logistic regression analysis.

Results: There were 1,488 officers participated in this study, all of them were male. The mean age of the studied population was 36.3 \pm 9.0 years. The mean weight, height, body mass index (BMI) and waist circumference were 68.7 \pm 9.6 kilograms, 169.6 \pm 74.9 centimeters, 23.9 \pm 3.2 and 32.4 \pm 3.34 inches, respectively. The prevalence of prehypertension and hypertension were 40.7% (616/1,448) and 18.7% (278/1,448) respectively. The factors that were correlated with increasing prevalence of prehypertension were 1) age (OR = 0.033, 95% CI = 1.003-1.077); 2) BMI (OR = 0.046, 95% CI =1.002-1.246); and 3) serum uric acid level (OR = 0.001 , 95% CI =1.10-1.48).

Conclusion: This is the first study of the prevalence of prehypertension in Thai population. Prehypertension is very common in Thai Military Officers with the prevalence of 40.7%. Prehypertension is found more often in people with higher age, higher BMI and high serum uric acid.

Key Words: • Prehypertension • First infantry Regiment

บทคัดย่อที่ 46

Condom Use, HIV knowledge and Sex Behavior Among Male Conscripts in The 11th Infantry Division

Chanyarak Ploysupa

3rd year Family Medicine Resident, Out-patient Department, Phramongkutklao Hospital

Background: HIV infection is now the major health problem in Thailand. Personnel in the military are at increased risk of HIV infection. Knowing their perceptions, HIV knowledge, use of condom and sexual behavior is crucial to the development of effective strategies to against HIV and AIDS.

Objectives: To assess the knowledge about HIV/AIDS, condom use and sexual practice of male conscripts in the 11th Infantry Division.

Study design: Cross-sectional descriptive study

Setting: The 11th Infantry Division, Royal Thai Army

Participants: All male conscripts who were conducted in November 2007

Methods: Self-administered questionnaire is given to male conscripts in the 11th Infantry Division. Instruction about the questions and Ethics will be explained to the participants in group. No personnel-identification information is collected.

Results: To be presented.

Conclusions: To be presented.

บทคัดย่อที่ 47

Study of Child Care Behavior's Parents Associated with Sugar-sweet Dietary Behavior in Preschool Children in the First Infantry Division

Brinda Utchawatee MD

3rd year Family Medicine Resident ,Out-patient Department ,Pramongkutklao Hospital

Background: Obesity is one of the most important public health threats because of the significant impact on chronic conditions. Physicians sometimes fail to diagnose obesity in children. Many parents don't focus on prevention and managing childhood obesity. Obesity in adulthood maybe prevent by the changes of childhood's behavior. Healthy eating behavior during childhood will promote adult healthy eating behavior and prevent adulthood obesity.

Objective: To Study child care behavior's parents associated with sugar-sweet dietary behavior in preschool children

Method: Cross-sectional descriptive study was conducted by randomly selection the children aged 6 to 36 months in the first Infantry Division and interview. Data include child care behavior's parents associated with sugar-sweet dietary behavior in preschool children, nutritional statuses ,the consumption of formula ,fruit ,beverage and snake. Using interviewer-administration questionnaires.

Result: (To be present later)

Conclusion: (To be present later)

บทความที่ 48

A Survey of Anxiety on Offspring among the Military Personnel Deployed in 3 Southern Border Provinces

Chalermluk Mahiphan*, Sangkae Chamnanvanakij*, Chacriya Theranate* and Isara Rukkul**

*Department of Pediatrics, Phramongkutklao Hospital

**Department of Psychiatry, Phramongkutklao Hospital

Background: Stress among military personnel deployed in 3 southern border provinces may be related to risk, safety and remote family. The stress, if not appropriately solved, may affect their competency of work. Early detection of anxiety and good support of family well-being may relieve the stress and strengthen their capability during working in risky areas.

Objective: To study the anxiety on offspring among military personnel deployed in 3 southern border provinces

Study design: Descriptive cross-sectional study

Setting: An army combat unit working in 3 southern border provinces

Materials and Methods: Military personnel of 312th Infantry battalion task force, 14th task force at Thanto district, Yala deployed in 3 southern border provinces since October 2006 answered 2 questionnaires. The first one was the assessment of anxiety on offspring concerning cost of living, health, safety, education, behavior and drug abuses. The other was self-assessment of stress produced by Department of Mental Health, Ministry of Public Health. Descriptive statistics was used for analysis. Comparison of stress between military personnel having children aged less than 18 years and those having no children or older than 18 years was performed by using Mann Whitney test.

Results: There were 631 military personnel answered the questionnaires. 188 (29.79%) had children aged less than 18 years. Most of them were non-commissioned officers having average monthly income less than 20,000 Baht. 68.6%, 65.4% and 68.6% of them expressed anxiety on cost of living, child's health, and child's safety, respectively. There was no statistical difference in stress between military personnel having children aged less than 18 years and those having children older than 18 years or no children (95% CI -1.36, -1.48).

Conclusions: The anxiety on offspring among military personnel deployed in 3 southern border provinces is commonly related to cost of living, health and safety. Further studies to compare stress and anxiety before, during and after the duty are warranted for planning and setting up policies to support military personnel and their families.

Key Words: • Military • Southern border province • Anxiety

บทคัดย่อ 49

ผลสำเร็จของการใช้ยา Thiopental ในการรักษาภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูงที่ไม่ตอบสนองต่อการรักษาด้วยวิธีอื่น

ศุภกิจ สงวนดีกุล

แผนกศัลยกรรมประสาท กองศัลยกรรม รพ.พระมงกุฎเกล้า

บทนำ: ภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง เกิดจากสาเหตุต่างๆ เช่น บาดเจ็บที่ศีรษะ โรคหลอดเลือดสมอง,เนื้องอกสมอง ฝีในสมอง เป็นต้น ซึ่งทำให้เลือดไปเลี้ยงสมองลดลงจนเกิดภาวะสมองขาดเลือด มีการบวมของเนื้อสมองเพิ่ม เกิดการเคลื่อนตัวของเนื้อสมอง(Brain herniation) กีดกันสมองทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตในที่สุด ดังนั้นการรักษาภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูงจึงเป็นเรื่องสำคัญโดยเฉพาะเมื่อให้การรักษาด้วยวิธีต่างๆ ทั้งการผ่าตัดdecompressive craniectomyและการใช้ยาต่างๆ แล้วยังไม่ได้ผล การใช้ยา Barbiturate ในขนาดสูง (Thiopental หรือ Pentobarbital) ออกฤทธิ์ทำให้ Metabolism ของสมอง เลือดไปเลี้ยงสมองและความดันในกะโหลกศีรษะลดลง เพิ่มโอกาสรอดชีวิตของเซลล์ประสาทในภาวะที่สมองขาดเลือด

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาผลสำเร็จของการใช้ยา Thiopental ในการรักษาภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูงที่ไม่ตอบสนองต่อการรักษาด้วยวิธีอื่น (Refractory increased intracranial pressure)

วิธีการ: ศึกษาวิจัยแบบพรรณนา (Descriptive cross sectional study) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแฟ้มประวัติผู้ป่วยที่มีภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูงที่ไม่ตอบสนองต่อการรักษาจากสาเหตุต่างๆ และใช้ยาThiopental รักษาในรพ.พระมงกุฎเกล้าในช่วงเวลา2549-2550 จำนวน 6 ราย นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS version 11.5 วัดผลของการรักษาโดยใช้ค่า Glasgow Outcome Scale (GOS 5: Good recovery, 4: Moderate disability but independent, 3:severe disability, 2:Vegetative, 1:Death) ค่าความดันในกะโหลกศีรษะที่ลดลง โดยติดตามผลการรักษาเป็นระยะเวลา 1 ปี

ผลการวิจัย: ผู้ป่วยที่มีภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูงที่ไม่ตอบสนองต่อการรักษาจำนวน 6 ราย จากสาเหตุต่างๆ ได้แก่ โรคหลอดเลือดสมอง 4 ราย (เส้นเลือดแตกในสมอง 2 ราย,เส้นเลือดสมองอุดตัน (Acute cerebral infarction) 2 ราย) เนื้องอกสมอง 1 ราย, บาดเจ็บที่ศีรษะ 1 ราย เพศชายทั้งหมด, อายุเฉลี่ย 41 ปี GCSก่อนการใช้ยาเฉลี่ย 6 ค่าความดันในกะโหลกศีรษะ(ICP)ก่อนการใช้ยาเฉลี่ย 26 มม.ปรอท,หลังการใช้ยา ICP เฉลี่ย 10 มม.ปรอท ลดลงเฉลี่ย 16 มม.ปรอท ผลการรักษาGOS เฉลี่ย 4 ไม่มีผู้ป่วยรายใดเสียชีวิต ผลการรักษาที่ดี GOS 5 3ราย, GOS 4 1 ราย,GOS 3 1ราย,GOS 2 1ราย ระยะเวลาที่ใช้ยาเฉลี่ย 4 วัน โรคแทรกซ้อนจากการใช้ยาที่พบบ่อยที่สุดคือภาวะความดันโลหิตต่ำ 60%

สรุป: การใช้ยา Thiopental ในขนาดสูงสามารถลดอัตราตายและความพิการได้ดี จากการศึกษาในระยะ 1ปี ไม่มีผู้ป่วยเสียชีวิต ผลการรักษาดีถึง 2 ใน 3 ผู้ป่วยส่วนน้อยที่รอดชีวิตแล้วมีความพิการมากเนื่องจากความเสียหายของสมองรุนแรงเมื่อมีพยาธิสภาพที่กั้นสมอง (ผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะรุนแรง เนื้องอกสมองเกิด Brain herniation โคม่า (GCS=4) ก่อนการรักษา) การใช้ยาควรเริ่มตั้งแต่นระหว่างผ่าตัดหรือทันทีหลังผ่าตัด ขนาดยาที่ใช้อาจไม่ต้องใช้ในขนาดที่ทำให้ผู้ป่วยอยู่ในภาวะโคม่าเนื่องจากผลข้างเคียงต่อหัวใจ (Myocardial suppression)มักพบความดันโลหิตต่ำซึ่งเป็นโรคแทรกซ้อนจากยาที่พบบ่อยที่สุดซึ่งแก้ไขโดยใช้ยาVasopressure เช่น Dopamine ระยะเวลาที่ใช้ยาประมาณ 3-5 วัน

Key words: ● Thiopental ● Refractory increased intracranial pressure ● Outcome